

சைவசித்தாந்தம்

சிறப்பிதழ்

மலர் - 3

இதழ் - 3

ஆனி - 2017

இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி மு.கந்தையா
அவர்களின் நூற்றாண்டு அகவை நிறைவு விழாச்சிறப்பிதழ்

| க.ஈஸ்வரன் | க.கரிணசலிங்கம் | கலைவாணி இராமநாதன்
| சிவ.சண்முகவடிவல் | தி.எசல்வமரீனாகரன் | ச.பத்மநாபன் | கு.ஹஜ்பன்

சைவ சித்தாந்தம்

ஆணி : 2017

மலர் : 03

இதழ் : 03

நிறுவுநர் : இலக்கிய கலாநிதி,
பண்டிதர் மு.கந்தையா

பிரதம ஆசிரியர் :

சைவப்புலவர் சி.ரமணராஜா

ஆசிரியர் குழு :

சைவப்புலவர் மணி சு.செல்லத்துரை
சைவப்புலவர் கு.றஜீபன்
திரு.பொ.சந்திரசேகரம்

வெளியிடுநர் :

சைவசித்தாந்த ஆய்வு நிறுவனம்
ஏழாலை மேற்கு,
சுன்னாகம்.

அச்சிடுநர் :

மதி கலர்ஸ் பிறிண்டேர்ஸ்,
நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்.
021 222 9285

தொடர்புகளுக்கு :

சைவசித்தாந்தம்,

சைவசித்தாந்த ஆய்வு நிறுவனம்,
ஏழாலை மேற்கு,
சுன்னாகம்.
0779042490

இதழில்...

	பக்கம்
01. சைவசித்தாந்த ஆய்வு நிறுவனமும் பண்டிதர் மு.கந்தையாரும்	01
02. சைவத்தமிழ் உலகில் பண்டிதர் மு.க.	02
03. சைவசித்தாந்த வளர்ச்சிக்கு ஈழத்தறிஞர் பங்களியு	04
04. தத்துவ உலகில் தடம்பதித்த பண்டிதர் மு.கந்தையா	14
05. யாழ்ப்பாணத்து சைவசித்தாந்த வளர்ச்சியில் ஞானப்பிரகாச முனிவரின் பங்களியு	18
06. சைவசித்தாந்தம் : சித்தியார் செய்ப்பும் செந்நெறி வாழ்க்கை	23
07. திருமுறைவையில் திருமந்திரம்	26
08. ஈழத்து சூசன மரபும் சைவசித்தாந்தமும்	30
09. வடமொழிச் சைவ சித்தாந்த வளத்திற்கு சத்யோஜ்யோதி சிவாச்சாரியாரின் பங்கும் பணியும்	36

சைவசித்தாந்த ஆய்வு நிறுவனமும் பண்டிதர் மு.கந்தையாவும்

சைவத்தமிழ் உலகம் கண்ட பேரறிஞர் இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி மு.கந்தையா அவர்கள் ஏழாலை மண் பெற்றெடுத்த பல புலமையாளர்களுள் ஒருவர். தமிழ், சமயம், சமஸ்கிருதம் ஆகிய துறைகளில் பெரும் புலமையாளராக விளங்கியவர். அவர் இருக்கும் காலத்தில் அவரது சிந்தனையில் தோன்றிய ஒரு நிறுவன வடிவமே சைவசித்தாந்த ஆய்வு நிறுவனமாகும்.

ஒரு அதிகாலை வேளை ஏழாலை கருணாகர பிள்ளையார் ஆலயத்தின் காலைப் பூசை வழிபாடுகள் முடித்து ஆலய வாயிலில் நின்று உரையாடும் போது சைவசித்தாந்தத்திற்கு என்று ஒரு நிறுவனம் உருவாக்கி சைவசித்தாந்தத்தை எதிர்கால சந்ததியினருக்கு ஏற்றவகையிலும் வளர்ப்பதோடு ஏழாலையில் ஒரு சைவசித்தாந்த மகாநாடு நடத்தவேண்டும் என்று கூறியிருந்தார். இவரது இந்த சிந்தனை அநேகருக்கு தெரிய வாய்ப்பில்லை. பண்டிதர் அவர்களும் நானும் இருந்து உரையாடிய போது அவரால் தெரிவிக்கப்பட்டதே இந்த கருத்து. அவரது இந்த சிந்தனை வடிவத்தினை அவர் சிவபதம் அடைந்து ஓராண்டின் பின்னரே சைவசித்தாந்தத்திற்கென ஒரு நிறுவனமாக சைவசித்தாந்த ஆய்வு நிறுவனம் எனும் பெயரில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதன் முதலாவது தலைவராக சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப்புலவரின் பேத்தியான மறைந்த மங்கையக்கரசி திருச்சிற்றம்பலம் அவர்கள் விளங்கினார்கள்.

சைவசித்தாந்த ஆய்வு நிறுவனத்தின் பணிகளாக சைவசித்தாந்த ஆய்வுகளை மேற்கொள்வது, சிந்தாந்த வாழ்வியலை முதன்மைப்படுத்துவது. மாணவர்களுக்கும் ஏனையவர்களுக்கும் சைவசித்தாந்தம் தொடர்பான சிந்தனைகளை முன்வைப்பது, திருமுறைகளுக்கு முதன்மை கொடுப்பது என பல்வேறு பட்ட பணிகளினை இந்த நிறுவனம் ஆற்றிவருவதோடு “சைவசித்தாந்தம்” என்ற இதழினையும் வெளியிட்டு வருகின்றது. அத்துடன் வெளியீட்டு முயற்சியில் சமயம் சம்பந்தமான நான்கு நூல்களை இதுவரை வெளியிட்டுள்ளது.

அந்தவகையில் இந்த நிறுவனத்தின் செயற்பாடுகள் அண்மைக்காலமாக முடங்கியிருந்தது. எனினும் பண்டிதர் அவர்களின் ஆசியினால் மீண்டும் புத்துயிர் பெற்று அவரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த நிறுவனம் அவரது நூற்றாண்டு அகவை நிறைவு விழாவில் சைவசித்தாந்தம் எனும் இதழினை சிறப்பு மலராக வெளியிடுவதில் இந்த நிறுவனம் பெருமையடைகின்றது.

சைவத்தமிழ் உலகில் பண்டிதர் மு.கந்தையா அவர்கள்

ஏழாலையின் புகழ்மிக்க புலமைப்பாரம்பரியம் சைவத்தமிழ் உலகிற்கு பல பாங்காற்றி உள்ளது. ஏழாலையில் தோன்றிய பல புலமையாளர்கள் பல தளங்களில் நின்று தமது பாங்களிப்பினை நல்கி உள்ளனர். அந்தவகையில் நாம் வாழும் காலத்தில் எம்மோடு வாழ்ந்த பெருந்தகையாளர் பண்டிதர் மு.கந்தையா அவர்களாவார்.

சைவத்தமிழ் உலகத்திற்கு அவர் ஆற்றிய பாங்களிப்பு எண்ணில் அடங்காதவை. அவற்றில் சைவசித்தாந்தத்திற்கு அவரது பாங்களிப்பு மிகவும் உயர்வான நிலையில் வைத்து ஆய்வாளர்களால் போற்றப்படுகின்றது. ஈழம் கண்ட பேரறிஞர்களில் பண்டிதர் மு.கந்தையாவும் ஒருவர் ஆவார். பண்டிதர் அவர்களின் புலமைத்துவத்தினை அறியவும் அடையாளப்படுத்தவும் முனைபவர்கள் அவரது பன்முக ஆளுமைத்திறத்தினை முதலில் கண்டு கொள்ள வேண்டும்.

தமிழ் இலக்கிய இலக்கணம், சமய இலக்கியம், தத்துவம், வடமொழி இலக்கிய இலக்கணம், ஆங்கிலம் ஆகியவற்றில் மிகுந்த புலமைத்துவம் உடையவராக பண்டிதர் அவர்கள் விளங்கி இருக்கின்றார். அவரது புலமைத்துவ முயற்சிகளாக

1. பிள்ளைத்தமிழ் ஆக்க முயற்சி
2. காப்பிய முயற்சி
3. ஆலயங்கள் மீதமான ஊஞ்சல் பாடல்கள், திருப்பள்ளியெழுச்சி
4. சைவசித்தாந்த ஆராய்ச்சி நூல்கள்
5. உரைகள் வரைபு
6. சூசன வரைபு
7. கண்டன மரபு

என எட்டுவகையான படைப்புக்களை சைவத்தமிழ் உலகத்திற்கு வழங்கியுள்ளார்.

சைவசித்தாந்தத்துறையில் அவரால் படைக்கப்பட்ட சித்தாந்தச் செழும்புதையல்கள், சிவஞானசித்தியார் திறவுகோல், கைலாசபதி ஸ்மிருதி, சைவசித்தாந்தத்தில் மாயை உண்மை, பெரியபுராண சூசனம் என்பன முக்கியமானவை. சைவசித்தாந்தத்தினை நீண்டகாலமாக மாணவர்களுக்கு கற்பித்து வந்தமையினாலும் அவரது புலமைத்துவ ஆளுமையினாலும் சுமாமி ஞானப்பிரகாசரால் முன்வைக்கப்பட்ட முத்தி நிலையில் ஆன்மாவின் நிலை பற்றிய சிவசமவாதத்தினை துணிந்து எதிர்த்து நின்று சிவசமவாத மறுப்பினை ஞானப்பிரகாசரினை மதித்து மிகவும் கண்ணியமான முறையில் தமது கருத்தினை முன்வைத்திருந்தது சைவசித்தாந்த உலகில் அவருக்கு இருந்த ஆளுமையினை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

நீண்ட வாசிப்புப் பழக்கத்தினைக் கொண்டிருந்த பண்டிதர் அவர்கள் தனது இறுதிக்காலம் வரையிலும் நூல்களை தேடிக்கற்பவராகவே இருந்திருக்கின்றார். இதுதான் அவர்களை சிறந்த

கண்டனகாரராகவும் வெளிப்படுத்தி இருக்கின்றது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்துக்கான நூற்றாண்டு! பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய பல புலமையாளர்கள் தங்களது புலமைத் துவத்தின் வெளிப்பாடுகளாக சிறந்த ஆரோக்கியமான கண்டனங்களைச் செய்திருக்கின்றனர்.

ஈழத்தில் புலமைத்துவ வீச்சின் வீரியத்திற்கு காரணம் இங்கு சிறந்த கண்டன மரபு ஒன்று இருந்திருக்கின்றது. தமிழ், சமயம் ஆகிய இருதுறைகளில் காணப்பட்ட கண்டன முறைகள் சிறந்த அறிவியல், தர்க்க சிந்தனைகளை வளர்த்திருக்கின்றது. சிறப்பாக நாவலரில் இருந்து தோற்றம் பெற்ற பிறசமய கண்டனங்கள் பரம்பரை வழியாக தொடர்ந்து வந்தமையினால் கண்டன மரபு என்ற சொல்லாடலால் அழைக்கின்றோம். ஆறுமுகநாவலரில் இருந்து சிறப்படைந்த கண்டன மரபு ஈழத்தின் புலமைத்துவ மரபுக்கென்று தனித்துவமான அடையாளங்களை கொடுத்திருக்கின்றது.

அறிவார்ந்த விடயங்களை தர்க்கிக்கும் முறையாக இந்த கண்டன முறை இருந்திருக்கின்றது. இந்த கண்டன மரபில் வந்தவராக விளங்கிய பண்டிதர் அவர்களும் பல காலங்களில் பலவகையான கண்டன முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருக்கின்றார். நல்லூர் கோயிலின் முன் இருந்த ஆறுமுகநாவர் சிலை அகற்றப்பட்டதற்கு எதிராக மிகவும் காத்திரமான கண்டனங்களை பல பெயர்களிலும் முன்வைத்திருக்கின்றார். அதனை விட கிறிஸ்தவ சமயத்துக்கு எதிரான கண்டனம், “இந்து” என்ற சொல்லுக்கு எதிரான கண்டனம், சிவசம மறுப்பு வாதம், தமிழ்க்கல்வி முறைக்கெதிரான கண்டனம் என்று அவரது இறுதிக்காலம் வரையிலும் பல வகையான கண்டனங்களை மேற்கொண்டிருக்கிறார். அவரால் நடாத்தப்பட்ட “சைவத்தமிழ் அறிவியற்பண்பாட்டு இயக்கம்” என்ற சஞ்சிகை மூலமாக மிக அண்மைக் காலம் வரையிலும் தனது கண்டன முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வந்திருக்கின்றார். இவரால் பத்து சஞ்சிகைகள் வெளியிடப்பட்டு இருந்தன. பின்னர் இவைகள் அனைத்தும் தொகுக்கப்பட்டு சனாதன சைவம் எனும் பெயரில் நூலாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. எனவே ஈழத்தில் மிகுந்த ஆளுமைமிக்காதான ஒரு கண்டன மரபும் பாரம்பரியமும் பண்டிதர் மு. கந்தையா அவர்களுடன் நிறைவடைந்துள்ளது.

சைவப்புலவர் கு.றஜீபன் M.A
நிறைவேற்றுப் பணிப்பாளர்
சைவசித்தாந்த ஆய்வு நிறுவனம்
ஏழாலை

சைவசித்தாந்த வளர்ச்சிக்கு

ஈழத்தறிஞர் பாங்களிப்பு

கணபதிப்பிள்ளை ஈஸ்வரன்

இலங்கையிலே இந்துப்பண்பாட்டு மரபு மிகநீண்ட வரலாறு கொண்டதாகும். கி.மு மூன்றாம் நூற்றாண்டிலேயே பௌத்தம் பரவுவதற்கு முன்பே இந்து சமயமும் இந்துப் பண்பாடும் இலங்கையில் இருந்துள்ளது என்பதற்குக் காலத்தால் முந்திய பிராமிச் சாஸனங்களும், வேறு சில தொல்லியல் சின்னங்களும் இலக்கிய மூலங்களும் சான்று பகிருகின்றன.

இலங்கைக்கும் இந்தியாவுக்கும் குறிப்பாகத் தமிழகத்திற்குமிடையே ஆதிகாலம் தொட்டு பௌத்த இந்துசமயத் தொடர்புகளும் நிலவிவந்துள்ளன. அங்கிருந்து சமய அறிஞர்களும் குருமார்களும் இங்கு வந்து தங்கினர் அல்லது திரும்பிச் சென்றனர். அவ்வாறே இங்கிருந்து பல காரணங்களுக்காக அங்கு சென்று தங்கினர் அல்லது திரும்பினர். அவ்வாறான ஒரு தொடர்பு காரணமாக இந்திய நாட்டின் சமய மரபுகள் பலவும் எம்மக்கள் மத்தியில் பரவலாயின. அத்தகைய ஒரு ஞானியாகப் 17ம் நூற்றாண்டளவில் தமிழகம் சென்று சைவத்தையும் சைவசித்தாந்தத்தையும் வளர்த்தெடுத்த பெருமைக்குரியவராக திருநெல்வேலி ஞானப்பிரகாசமுனிவர் விளங்குகின்றார்.

சைவசித்தாந்த மெய்யியல் இந்தியாவில் கி.பி 12ம் நூற்றாண்டுகளின் பின் சாஸ்திர வடிவம் பெற்றாலும் அவற்றின் அடிப்படைக் கருத்துக்கள், கி.மு காலங்களில் எழுந்த வேதாகமங்கள், இதிகாச புராணங்கள் என்பவற்றிலும்

பின்னர் சங்க, சங்கமருவிய கால இலக்கியங்கள், திருமுறைகள், அஷ்டப் பிரகரணங்கள் என்பவற்றினூடாகப் படிப்படியான வளர்ச்சிகண்டு மெய்கண்ட சாஸ்திரங்களில் நிறைவுற்றுப் பரவலாயின.

அந்த வகையில் ஈழத்திலும் கி.மு காலங்களில் இந்துசமயம் வளர்ந்திருந்தாலும் சைவசித்தாந்தம் என்பது ஈழத்தில் உரிய முறையில் வெளிப்படுத்தப்படவில்லை என்றே கூறலாம். சோழர்கள் இலங்கையில் ஆட்சி செலுத்திய காலங்களில் சைவசித்தாந்த சிந்தனைகள் ஈழத்தில் பரவியிருக்க வாய்ப்புண்டு. ஆயினும் அவை உரியமுறையில் வெளிப்படுத்தப்பட்டது கி.பி 17ம் நூற்றாண்டின் பின் என்பதையாரும் மறுப்பதற்கில்லை எனலாம்.

ஈழத்திலே சைவசித்தாந்த சிந்தனைகளை வளர்த்த அறிஞர்களின் வரிசையில் முதலில் வைத்து எண்ணப்படுபவர் திருநெல்வேலி ஞானப்பிரகாச முனிவர். அவரைத் தொடர்ந்து அவரது பரம்பரையில் வந்த நல்லூர் ஆறுமுக நாவலர் குறிப்பிடத்தக்கவராகின்றார். ஞானப்பிரகாச முனிவரின் வழிநின்ற சைவசித்தாந்தத் துறையில் ஆய்வு நிகழ்த்தியவர் நீர்வேலி சங்கரபண்டிதர் ஆவார். இவரைத் தொடர்ந்து சபாபதி நாவலர், காசிவாசி செந்திநாதையர், திருவிளங்கதேசிகர், குமாரசுவாமிக்குருக்கள், சைவப்பெரியார் சிவபாதசந்தரனார், பண்டிதர் ஏழாலை மு.கந்தையா, கலாநிதி பொன்னையா, சுவாமிநாதபண்டிதர், முருகேசபண்டிதர்,

ஆறுமுகத்தம்பிரான், கார்த்திகேய ஐயர், நாகதிரைவேற்பிள்ளை, சேர்.பொன். இராமநாதன், இந்துபோட் இராசரத்தினம், பொ. கைலாசபதி, பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை என அப் பட்டியல் நீண்டு கொண்டே செல்லும். இவர்கள் இந்தியா சென்றும் பின் மீண்டும், இந்தியா சென்று வந்தவர்களிடம் பாடம் கேட்டும், சாஸ்திரங்களை ஆய்வு செய்தும் சைவசித்தாந்தப் பயிரை எம் ஈழமண்ணில் செழித்தோங்கச் செய்தவர்கள் எனில் மிகையாகாது.

ஈழத்தில் இதுவரை நடத்தப்பட்ட ஆய்வுகள், கிடைக்கப்பெற்ற ஆதாரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்கும் போது சைவசித்தாந்தம் தொடர்பான கருத்துத் தொடக்கத்தினை கி.பி. 17ம் நூற்றாண்டினைச் சேர்ந்த வரான யாழ்ப்பாணத்துத் திருநெல்வேலி ஞானப்பிரகாச முனிவரிடத்திலேயே காண முடிகின்றது எனலாம். கிரந்தத்திலும் தமிழிலுமாக இவரால் எழுதப்பட்ட உரை நூல்கள் சைவசித்தாந்த அடிப்படைகளை விளக்குவன.

யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களிடையே சைவ சித்தாந்த தத்துவத்தில் பெரும் ஈடுபாட்டை ஏற்படுத்திய மகான்களில் ஞானப்பிரகாசர் தலையாயவர் மட்டுமன்றி காலத்தாலும் முற்பட்டவர். ஈழத்தமிழ் மக்களது சைவசித்தாந்த வரலாற்றை முறைப்படி ஆரம்பித்து வைத்ததுடன் நில்லாது அவர்களுக்குச் சைவசித்தாந்தக் கல்வியில் பெரும் ஈடுபாட்டை ஏற்படுத்தவும் ஞானப்பிரகாச முனிவர் காரணமாக அமைந்தார்.

ஒல்லாந்தரது கடுமையான சமய அடக்குமுறைகளால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட ஞானப்பிரகாசர் தமது சமயமாகிய சைவத்தையும் தமிழையும் வளர்த்தற்பொருட்டு தனி ஒருவராக அக்காலத்தில் தமிழ்நாட்டைச் சென்றடைந்து, திருவண்ணாமலை ஆதீனத்தில் முறைப்படி சைவசித்தாந்தக் கல்வி பயின்று, சாஸ்திர அறிவும் ஆகம்புலமையும் பெற்று விளங்கினார்.

சைவசித்தாந்த மரபினைச் சாஸ்திரக் கோட்பாட்டு முறையிலே முதன்முதல் ஈழத்திலே ஆரம்பித்து வைத்த பெருமை ஞானப்பிரகாச முனிவரையே (கி.பி- 1625 -1658) சாரும். முப்பத்து மூன்று ஆண்டுகள் வாழ்ந்த இவர் சிவஞானசித்தியார் சுபக்கத்திற்கு உரை செய்த அறுவருள் ஒருவராகத் திகழ்ந்தார்.

ஞானப்பிரகாசர் இயற்றிய நூல்களின் எண்ணிக்கை பற்றி வேறுபாடான கருத்துக்கள் உள்ளன. பொதுவாக வடமொழியில் எட்டு நூல்களை எழுதியதாகச் சிவஞான சித்தியார் சுபக்கத்தின் பதிப்புரையிலே கூறப்பட்டுள்ளது. அவையாவன, பௌஷ்கர ஆகம விருத்தி, சிவஞானபோத விருத்தி, சித்தாந்தசிகாமணி, பிரமாணதீபிகை, பிரசாததீபிகை, அஞ்ஞான விவேசனம், சிவயோகசாரம், சிவயோகரத்நம் என்பவையே அவையாம். இவற்றுடன் அறுவர் உரையும், நாவலர் அவர்களால் குறிப்பிடப்படும் சிவாகமாதி மகாத்மிய சங்கிரகம் என்பனவும் ஞானப்பிரகாசரால் எழுதப்பட்டனவாகத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன.

சாஸ்திரப் பயிற்சிக்குப் பிரமாண ஆராய்ச்சியும் தருக்க அறிவும் மிகவும் இன்றியமையாதன. சைவசித்தாந்த அறிவாராய்ச்சியலாய்வில் இலங்கையரின் பங்களிப்பு என்ற வகையில் ஞானப்பிரகாச முனிவரின் "பிரமாண தீபிகை" பிராமணம் பற்றியும், தருக்கம் பற்றியுமான விரிவான விளக்கத்தைத் தருகின்றது.

ஞானப்பிரகாசர் ஒரு சைவ சித்தாந்தத் தீர்ஞானி பசுக்கொலைக்கு அஞ்சி இரவோடு இரவாகச்சிதம்பரம் சென்று சிவயோகத்தில் இருந்தவாறே ஞானப்பிரகாசர் குளம், சிவகாமியம்மன் கோவில் திருப்பணி இரண்டும் நிறுவினர். சிவஞானசித்தியாருக்கு அவர் வரைந்துள்ள விரிவுரை முழுவதிலும் சிவயோக அனுபவ உண்மைகள் இழையோடியிருக்கக் காணலாம். தன் வேதனைக்காட்சி, பசு ஞானம், அவஸ்தைகள், சிவபாவனை, முத்தான்மநிலை

என்பவற்றையெல்லாம் எடுத்து விளக்கும் போது அவரது சிவயோகம் வெளிப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாறு ஞானப்பிரகாச முனிவரின் பின் சைவசித்தாத்துறையில் ஆய்வுகள் நிகழ்த்தியவர் நீர்வேலி சங்கரபண்டிதர் (1829 - 1970) இவரது சைவப்பிரகாசனம் என்ற நூல் அடுத்துக் குறிப்பிடத்தக்கது. 1880 களில் வெளியிடப்பட்டதாக அறியமுடிகின்றது. இந்நூல் சாத்திரப் பயிற்சிக்கு உரிய சிறந்த கருவி நூலாக இன்று வரை பயிலப்பட்டுவரும் பெருமை வாய்ந்தது. பிரமாணம் அதன் இயல்பும் வகைகளும் இலக்கணத்திற்கும் அளவையியலுக்கும் இடையிலான தொடர்பு சுருதி, நிரூபணம், சைவசமய நிரூபணம் என நியாயமும் தர்க்கமும் தொடர்பான விடயங்களை இந்நூல் ஆய்வுப் பொருளாகக் கொண்டிருக்கின்றது.

யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த சமஸ்கிருத பண்டிதர்களுள் இவரே மூத்தவராவார். இவர் சமஸ்கிருதத்திலுள்ள ஆகம சாஸ்திரங்களிலும் வல்லார். தமிழிலுள்ள சித்தாந்த நூல்களிலும் ஒழுக்கத்திலும் சிறந்தவர் என மஹாவித்துவான் சிகணேசையர் கூறுவது இவ்விடத்தில் மனங்கொள்ளத்தக்கது. நாவலர் காலத்தில் வாழ்ந்த இவர் நாவலரைத் தம் பணிகளுக்கு ஒரு வழிகாட்டியாக ஏற்றுக் கொண்டார்.

தான் வாழ்ந்த காலத்தின் தேவையை உணர்ந்து அதனாலே உந்தப்படச் சைவசமய பரிபாலனத்துச் சமயப் போரில் ஈடுபட்டுக் கண்டன நூல்களையும் உரைகளையும் செய்த பண்டிதரவர்கள் சைவப்பிரசங்கம் செய்வதிலும் வல்லவர். தர்க்க முறையும் உண்மையும் அமைந்து விளங்கும் நூல்களை எழுதும் சங்கரபண்டிதர் பிரசங்கங்கள் கேட்போர் மனதை ஈர்ப்பதாக அமைதல் இயல்பே.

ஈழத்திலே ஞானப்பிரகாச முனிவர் தொடங்கி வைத்த சைவசித்தாந்த மரபானது

அவர்மரபிலே தோன்றிய நாவலர் காலத்தில் நன்கு வேளுன்றியுள்ளது எனில் மிகையாகாது. நாவலர் தமது நூல்கள் சிலவற்றில் ஞானப்பிரகாசர் பற்றிய சில செய்திகளையும் தந்துள்ளார். ஞானப்பிரகாசமுனிவர் தத்துவ ஆசிரிய மரபிலே தோன்றிய நாவலரும் சைவசித்தாந்தக் கோட்பாட்டில் தீவிரமான ஆர்வமும் அக்கறையும் கொண்டிருந்தார். தமது தத்துவக் கொள்கையினையும் சைவசித்தாந்த மரபினை அடித்தளமாகக் கொண்டே அமைத்துக் கொண்டார். சித்தாந்தக் கோட்பாட்டின் தீர்க்கமான சிந்தனைகளை நாவலரால் எழுதப்பட்டதும், பதிக்கப்பட்டதும், உரை செய்யப்பட்டதுமான இன்னோரன்ன பிற நூல்களிலும் கண்டு கொள்ளலாம். மெய்கண்ட சாஸ்திரங்களிலேயே “சைவ சமயநெறி” என்னும் மறைஞான சம்பந்தரது சித்தாந்த நூலுக்கு அவர் புத்துரை வழங்கினார். அத்துடன் மாதவச் சிவஞானசுவாமிகள் “சிவஞான போதம்” என்னும் நூலுக்கு எழுதிய விருத்தி உரையினையும் பரிசோதித்து வெளியிட்டார்.

சைவசித்தாந்த அறிவைப் பிரசுரித்தல் மட்டில் அமைந்ததல்ல நாவலர் பணி. சைவசித்தாந்தத் தகுதி பெற்றதாக சமூகத்தைப் புனருத்தாரணஞ் செய்வதிலேயே அவர் பிரயாசை பெரிதாயிற்று. ஐரோப்பியர் ஆட்சியால் அலைக்கழிக்கப்பட்ட மக்களை ஒரு மனநிலைப்படுத்தக் கல்விச் சேவை, இலக்கியச் சேவை, சமூகச் சேவை, கஞ்சித்தொட்டித் தருமம், வேளாண்மை விருத்தி போன்ற பல்வேறு சேவைகளையும் மேற்கொண்டார்.

நாவலர் எழுதிய வினாவிடையே சைவசித்தாந்த அரிச்சுவடியாகியது. அவ்வாறே இரண்டாம் பாலபாடமும் அமைந்துள்ளது. நாவலருக்குச் சித்தாந்தப்பானு, காசிவாசி செந்தி நாதையர் போன்ற உத்தம மாணவர்களாக இருபத்தறுவர் இருந்தனர். நாவலர் எழுதி வெளியிட்டவையும் திருத்திப்பதித்தவையுமாக எண்பத்தொரு நூல்கள் அமைந்தன. அவர் தாபித்து நடத்தியனவும், இன்று அவர் பெயரால்

இயங்குவனவும் எல்லாஞ் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலகைள், அவர் ஸ்தாபித்து நடத்திய அச்சியந்திரசாலகைள் இரண்டும் வித்தியாநு பாலன அச்சியந்திரசாலகைள், தமிழ் நாட்டுக்கு மேற்கொண்ட பிரயாணங்கல் அனைத்தும் சைவசித்தாந்தப் பரம்பலுக்காகவே. “சைவ சித்தாந்தத் தெய்விக வைப்பு” எனத் தியாகராஜச் செட்டியார் நாவலர் அவர்களுக்குச் சொல்விருது வழங்கியுள்ளமை நாவலர் சைவசித்தாந்த மெய்யியல் வளர்ச்சிக்காக எத்தகைய பங்கினை ஆற்றினார் என்பதை தெளிவாக்குகின்றது.

தத்துவசிந்தனை மரபிலே நாவலர் வேத வைதிக நெறியினையே சிறப்பாகக் கடைப்பிடித்தார். “வேதத்தின் ஞானகாண்டம், சிவாகமங்களின் ஞானகாண்டம் என்னு மிரண்டும் திரிபதார்த்த லட்சணங்களையே கூறுவன. எனக்கூறுவதன் மூலம் வேதாகமங்கள் முப் பொருள் உண்மையினையே அடிப்படையாகக் கொண்டவை என்பதை உறுதிப்படுத்தினார். ஆப்தவாக்கியம் என்னும் பிரமாணத்திலே சைவ சித்தாந்தத்திற்கு வேதம் பொதுநூல் ஆகமங்கள் சிறப்பு நூல் என்பதனை நாவலர் பின்வருமாறு வலியுறுத்திக் கூறுவதைக் காணலாம்.

“ஆகமங்கள் ஞானபாதம், யோகபாதம், கிரியாபாதம், சரியாபாதம் என நான்கு பாதங்களையுடையன. அவை பதி, பசு, பாசம் என்னும் திரிபதார்த்தங்களின் ஸ்வரூபம், சிவயோகம், சந்தியாவந்தனம், பூஜை, செபம், ஓமம் முதலிய ஆச்சாரிய அபிசேஷங்களையும் கூறும்”.

“வேதங்கள் அற்பச் சுருதி வாக்கியம், பிரபலச்சுருதி வாக்கியம் என இரு பகுதிப்படும். முன்னையது கர்மானுட்டானங்களையும், பின்னையது அத்தியான மிகஞானத்தையும் சொல்லும்.

—சைவதூசணபரிகாரம்.

எனவரும் வியாக்கியானம் “ஸ்ரீ வேதாமோகத சித்தாந்த சைவப்பிரகாச சமாசீய விக்ரியாபானம்” என அழைக்கப்படும்.

நாவலரது சித்தாந்த மரபு வேத சிவாகம சித்தாந்தமாக அமைந்திருந்தது என்பதை பண்டிதமணி அவர்களும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

உலகத்திற்குக் கந்த்தா என சிவஞான போதக்கருத்தை விளக்கி, பசுபதியாகச் சிவம் நிற்கும் நிலையைப் பின்வருமாறு விளக்குகிறார். “எல்லா அறிவும் எல்லா முதன்மையும் எல்லா அனுக்கிரகமும் உடைய முழுமுதற் கடவுள் தாம் ஒருவரேயாய் பசுக்களாகிய ஆன்மாக்கள் எல்லாம் தமக்கு உடைமைப் பொருட்களேயாகத் தாம் என்றும் உடையவராயே நின்று பசுபதி எனப்படும் சிவன் பிரபஞ்சம் எங்குமாகி நீக்கமற வியாபித்து நிற்பர்.” என்கிறார்.

பாசங்கள் எனப்படும் மாயாமலகாரியங்கள் பற்றியும், ஆன்மாக்களது இருவினைகள் கன்மம் மறுபிறவி பற்றியும், நாவலரது நூல்கள் சித்தாந்த நூல்களின் கோட்பாடுகளைத் தெளிவாக விளக்கியுள்ளதைக் காணலாம்.

இவ்வாறாக நாவலரால் கட்டி வளர்க்கப் பட்ட சைவசித்தாந்த மரபானது காசிவாசி செந்திநாதையர் (1848 –1924) அவர்களால் ஈழத்திலே மேலும் மெருகேற்றப்பட்டது. “சைவ சித்தாந்த ஞானபானு,” சித்தாந்த சிகாமணி” எனப்படல சிறப்புப் பெயர்களால் புகழப்பட்ட ஐயரவர்களின் நூலாக்கங்களில் குறிப்பிடத்தக்கது நீல கண்டபாஷ்ய உரையாகும். தவிர தேவாரம் வேதாசாரம், கந்தபுராண நவநீதம், சைவ வேதாந்தம், சிவஞானபோத வசனாலங்கார தீபம் முதலிய சித்தாந்த நூல்களை ஐயரவர்கள் வெளிப்படுத்தினார்கள்.

வேதாந்தக் கொள்கை பற்றிய தெளிவான விளக்கமற்ற அக்காலத்தில் “வேதாந்தத் தெளிவாம் சைவசித்தாந்ததிறன்” என்னும் சிவப்பிரகாசக் கருத்தினை முதன்முதல் ஈழத் தவரிடையே எடுத்துக் காட்டிய பெருமை செந்தி நாதையரையே சாரும்.

“உலகப் படைப்புக்கு முதற்காரணம் பிறருமல்ல, சிவம் பிறிதொன்றின் மூலமே உலகிற்குக்காரண

மாகின்றார். ஆதலால் பிரபஞ்சகாரணான சிவப்பிரமம் அனைத்திற்கும் மேலானவன்”

— சிவாத்துவித சைவபாடியம்.

இது சைவசித்தாந்தத்தின் முழு முதல் “பரப்பிரமசிவம்” என்னும் கருத்தினை வலியுறுத்துவதாக உள்ளது. வேதாந்த சித்தாந்தக் கருத்துக்களை ஒருமைப்படுத்தி விளக்கம் காண ஐயரவர்கள் விழைந்துள்ளமை புலனாகிறது.

“அது சுயமே பராத்பரமாயும் சுத்தமாயும் இருத்தலிற் சிவம் எனப்படும். மேன்மையினாலும் பேருருவம் உடைமையினாலும் பிரமம் எனப்படும்”.

சைவவேதாந்தம் என்ற கூற்று இக்கருத்தினைப் புலப்படுத்தும் இதனால் சித்தாந்தத்தின் சிறப்பு தெளிவாகவும் உயர்வாகவும் வரையறை செய்யப்பட்ட தன்மையை அடைந்தது. ஆகவே இவையனைத்தின் மூலமும் மாயாவாத மயக்கமறுத்துச் சித்தாந்த மரபை வேதோபநிடத, புராணோதிகாச பரமாக நிலைநாட்டுதல் இச்சைவவேதாந்த நூற்பயனாகும் என்ற உண்மை உணர்த்தப்படுகின்றது.

ஈழத்துச் சைவசித்தாந்தக் கோட்பாட்டு வளர்ச்சியில் செந்திநாதையர் காலம் ஒரு புதிய வாய்ப்பாக அமைந்தது. நாவலரைப் பின்பற்றிய வைதிக சைவ நெறியினையே ஐயரவர்களும் பின்பற்றினார் என்பதற்குத் “தேவாரம் வேதசாரம்” என்ற நூலும் சிறந்த எடுத்துக் காட்டாகும்.

நீலகண்ட பாஷ்ய முகப்பில் ஐயரவர்கள் இரு உபக்கிரமணிகைகள் தந்திருக்கிறார். ஒன்று உபநிடத உபக்கிரமணிகை, மற்றையது பிரமசூத்திர உபக்கிரமணிகை. இவையிரண்டும் சைவசித்தாந்த கலாசாரமாகிய சரபத்தின் இரு சிறகுகள் என்று வருணிக்கத்தக்கவை. ஆயிரக்கணக்கான வருஷமாக ஏகாதம்வாதிகள் கையம் மெய்யுமாக எடுத்துக் காட்டுகின்றனர். இது லிருந்து காசிவாசி செந்திநாதையரின் சித்தாந்தப் புலமை நன்கு புலனாகின்றதெனலாம்.

ஐயரவர்கள் நாவலர் வழிநின்று தம்பணியை மேற்கொண்டார். அந்த வகையில் 1902 இல் திருப்பரங்குன்றத்தில் வைதிக சுத்தாத்துவித சைவசித்தாந்த வித்தியாசாலை நிறுவிச் சித்தாந்தம் வளர்த்தார். 1904 இல் வைதிக சுத்தாத்துவித சைவ சித்தாந்தப்படம் வெளியிட்டுப் பெருமை பெற்றதுடன் “சித்தாந்தபாலு” என்ற பட்டமும் பெற்றார். 1906 இல் செந்திநாதசுவாமி யந்திரசாலை நிறுவி சைவ சித்தாந்த நூல்கள் வெளியீடு செய்தார். இவ்வாறு நாவலரின் நன்மாணவனாகத் தோன்றி அவர் வழியில் சமய தத்துவங்களையாற்றி ஒரு கட்டத்தில் நாவலரையே விஞ்சுமளவிற்குத் தம்பணியால் சிறந்து விளங்கிச் சைவசித்தாந்திற்கு புது உத்வேகத்தைக் கொடுத்தவர் காசிவாசி செந்திநாதையர் எனில் மிகையாகாது.

ஆறுமுகநாவலரை அடுத்து வந்த அவரது மாணவ பரம்பரை மிகநீளமானது. ஞானப்பிரகாசர் போட்டு வைத்த சித்தாந்த வித்து நாவலர் மூலமாக பாரிய விருட்சமாக வளர்ந்து வந்ததுடன், அவரது மாணவ பரம்பரையினரையே சைவத்திலும் தத்துவத்திலும் புதியதொரு வழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. அவற்றின் பயனாகச் சித்தாந்த நூலறிவு வளர்ச்சியிலே குறிப்பாகச் “சிவஞானபாடியம்” என்ற ஆராய்ச்சி நூலுடன் ஈழத்தமிழறிஞர் பலருக்கு நெருங்கிய பரிச்சயமுண்டாயிற்று. இத் துறையிலே சபாபதி நாவலரையும், இலக்கணம் முத்துக்குமாரசாமித் தம்பிரானையும் அறியாதவர்கள் இருக்க முடியாது.

சபாபதி நாவலர் சிவஞான முனிவரது சிவஞான பாடியத்தொண்டாற்றியவர். ஆயினும் அம் முயற்சியிலே வெற்றி கண்டவர். இலக்கணம் முத்துக்குமாரசுவாமித் தம்பிரான் சுவாமிகள். ஈழத்து யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த சுவாமிகள், தமிழ் நாட்டில் சூரியனார் கோவிலாதினத்தில் பலகாலம் தங்கியிருந்து சித்தாந்தப் புலமையினை வளர்த்துக் கொண்டவர்.

தவத்திரு முத்துக்குமார சுவாமிகளே சிவஞானபோதத்திற்கும் காலத்தால் முற்பட்ட சைவசித்தாந்த நூலான “ஞானாமிர்தம்” என்ற நூலினைப் பற்றியும், அந்நூல் திருவாலீஸ்வரம் என்ற இடத்திலே இயற்றப்பட்டதாகவும் திருவாய் மலர்ந்ததாக “ஞானாமிர்தம்” உரையாசிரியர் திரு.இரா.சங்கரனார் குறிப்பிட்டுள்ளமை யாவரும் அறிந்ததே. சிவஞானபாடியம் 1921ம் ஆண்டிலே முதன் முதல் சுவாமிகள் கூரியனார் கோவிலாதீன மகா சந்நிதானமாக இருந்த போது அச்சிட்டு வெளிவந்தமை ஈழத் தமிழருக்கும் சித்தாந்த வளர்ச்சியில் பெருமை சேர்ப்பதாகும். அதுமட்டுமன்றி சிவாக்கிரக யோகிகளது கிரியாதீபிகை, சைவந்நியாச பத்ததி, முத்தி நிச்சயம் போன்ற நூல்களையும் பரிசோதித்து உதவினார்.

சுவாமிகளைப் போன்று சித்தாந்த வளர்ச்சியிலே சபாபதிநாவலரும் மறக்க முடியாதவர். திருவாவடுதுறை ஆதீன வித்துவானாக ஈழத் தமிழருக்குப் பெருமை சேர்த்தவர். “திராவிடப் பிரகாசிகை” “என்பது இவரது நூல்களில் ஒன்றாகும். “சிவஞான சுவாமிகள் உரைச் செய்யுள்” என்ற நூலினை சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார் வெளியிட்ட போது, அதற்குச் சிறப்பான வரலாறு ஒன்றினை எழுதிக் கொடுத்துள்ளார். இப்படியாக நாவலரின் பின்னர யாழ்ப்பாணத்திலே சைவமும் சித்தாந்தமும் வளர்ச்சியடைந்து நிலை பெறுதற் பொருட்டு பணியாற்றியோர் பட்டியல் நீண்டு கொண்டே செல்லும்.

இந்த இடத்தில் யாழ்ப்பாணத்துச் சைவசித்தாந்த அறிஞர் மரபில் வந்தவர் மு.திருவிளங்கதேசிகர் பற்றிக் கூறுதல் பொருந்தும். இவர் நியாயவாதியாகவும் நீதிபதியாகவும் தொழில் செய்தவர். சைவாசார அனுட்டான சீலராகவும், “சிவபூஜாதூரந்தர்” ஆகவும் விளங்கியவர் என்று பண்டிதர் மு.கந்தையா அவர்கள் கூறுகிறார்.

திருவிளங்கதேசிகர் அவர்கள் சிவஞான சித்தியாருக்கும் சிவப்பிரகாசத்திற்கும் சிறந்த உரைகள் செய்துள்ளார். இவரின் சிவப்பிரகாச உரைபோல் சிறந்த உரை இன்று வரை வெளிவரவில்லை எனலாம். இவரது நூல்கள் சித்தாந்தம் கற்கும் மாணவர்களுக்கு ஏற்படும் தெளிவின் மையையும் சிக்கல்களையும் நீக்குவதாக அமைந்துள்ளன.

இவர் சித்தாந்த சாத்திரங்கட்கு மட்டுமன்றி கந்தரலங்காரம், திருப்புகழ்த்திரட்டு, கந்தபுராண நவநீதம் போன்ற நூல்களுக்கும் புத்துரை எழுதி வெளியிட்டவராவார். அவரது சைவசித்தாந்தப்பணி ஈழத்துச் சைவசித்தாந்த வளர்ச்சியிலே ஒரு வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க காலகட்டமாகும் எனல் பொருத்தமாகும்.

நாவலர் பணியைச் சிரமேற் கொண்டு சைவசித்தாந்தப்பணி செய்தவரான சைவப் பெரியார் சிவபாதசந்தரனாருக்குத் தனியிடம் உண்டு. சைவபோதம் முதற்புத்தகம், இரண்டாம் புத்தகம், திருவருட்பயன் என்ற வகையில் மாணவர்க் கேற்ப முறையில் வெளியிட்ட பெருமைக்குரியர். சைவசமயத்தின் அடிப்படைகளைச் சமயநிலையிலும் தத்துவ நிலையிலும் விளக்க வல்ல நூல்களையும், சைவக்கிரியை விளக்கம், சைவசமய சாரம், சைவத்தின் பெருமை, கந்தபுராண விளக்கம் போன்ற பல்வேறு நூல்களையும் வெளியிட்டார். ஆங்கிலப் புலமை மிக்கவராதலால் ஆங்கிலத்திலும் நூல்கள் பல எழுதி உலகம் முழுவதும் சைவத்தின் பெருமைகளை விளக்கிய பெருமைக்குரியவர். இவரது **Saiva School of Hinduism**” என்ற நூல் உலகப் பிரசித்திபெற்றது.

சிவபக்தியில் சிறந்து விளங்கிய இவர் எப்பொழுதும் சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றவர். வைதிக சைவசிகாமணியாகத் துலங்கியவர். சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களையும் சிவாகமங்களையும் முறையாகப் படித்துத் தேர்ச்சியடைந்தவர். ஈழத்தின் சைவசித்தாந்த வளர்ச்சிக்குப்

பங்காற்றியவர் என்ற நிலையில் என்றும் நின்று நிலவி வருபவர்.

நாவலர் மறைந்து ஏழு ஆண்டுகளின் பின் பிறந்து நாவலர் பணியில் முனைந்து சைவம் வளர்த்த பெருமகனார் அச்சவேலி சிவாகம ஞானபாநு, சிவபாநு சிவஸ்ரீ ச.குமார சுவாமிக் குருக்கள் (1886 - 1971) யாழ்ப்பாணம் வேதாகம சைவசித்தாந்த சபையின் பத்திரிகை ஆசிரியராகவும் பணியாற்றியுள்ளார்.

ஆதிசைவ அந்தணர் குலத்தில் உதித்த குருக்கள் நாவலர் மரபில் வந்த ஞான பரம்பரையினரிடத்திலேயே கல்வியைக் கற்று சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்களைப் பரப்பும் பணியை மேற்கொண்டவர். நாவலரது இயக்கம் இரு முறைகளைக் கொண்டிருந்தது. ஒன்று பிறசமய கண்டனங்களை எதிர்த்து வாதிடல். மற்றையது சைவர்களாக வாழுகின்றவர்கள் மத்தியிலே சமயம் அவர்களது சைவப்பணி.

குருக்கள் அவர்களின் நூல்கள் சைவத்தின் பல அம்சங்களையும் விளக்கியுள்ளன. அதாவது பாடநூல்கள், கிரியை நூல்கள், தத்துவங்கள், பிரதிஷ்டை நூல்கள் என அவற்றை வகைப்படுத்தலாம். சைவசித்தாந்த தத்துவத்தின் புலமைக்கு எடுத்துக் காட்டாக விளங்குவது அவர் இயற்றி வெளியிட்ட “முப்பொருள் விளக்கமாகும்.” இந்நூலுக்கு அணிந்துரை வழங்கிய பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

“உலகத்துக்குக் கருத்தா யாவர்? சிவபெருமான் என்று தொடங்குகின்றது. சைவ வினாவிடை அதாவது உலகம் என்ற ஒன்றுண்டு. அதற்கு ஒரு கருத்தா வேண்டும். அந்தக்கருத்தா சிவபெருமான் என்று நினைப்பிக்கச் சைவவினாவிடை தலைப்படவில்லை. ஆனால் முப்பொருள் விளக்கம் அதை நினைப்பிக்கத் தலைப்பட்டுச் சைவ வினாவிடைக்கு ஒரு பாஷியமாக, சிவஞான சித்தியாரின் சாரமாக அமைந்திருக்கிறது.”

என்ற வகையில் ஈழத்துச் சைவசித் தாந்த மெய்யியல் வளர்ச்சிக்குப் பங்காற்றிய வராக குமாரசாமிக் குருக்கள் விளங்குகிறார்.

1950 களின் பின் ஈழத்துச் சைவசித் தாந்தத்துறையில் ஒரு புதிய பரிமாணம் ஏற்படுகின்றது. ஈழத்தமிழரான யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த கலாநிதி பொன்னையா அவர்கள் (1902 - 1962) பல்கலைக்கழக மட்டத்திலே சைவசித்தாந்த ஆய்வை மேற்கொண்டவராக விளங்குகின்றார். தமது கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வுக்காக மேலைத்தேய மெய்யியற் புலமையுடன் சைவசித்தாந்த அறிவாராய்ச்சியியலில் ஆய்வினை மேற்கொண்டார். ஆங்கிலத்தில் நிகழ்த்தப்பட்ட மேற்படி ஆய்வு “Saiva Siddhanta Theory Of Knowledge” என்ற தலைப்பில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தால் 1952 இல் வெளியிடப்பட்டு பலபதிப்புக்களைக் கண்டது. அறிவின் இயல்பு, வலிதான அறிவு, காட்சிக்கொள்கை, அனுமானக் கொள்கை, ஆப்த வாக்கியம், போலிகள், உண்மையும் தவறும் ஆகிய விடயங்கள் இந்நூலின் ஆய்வுப் பொருளாகக் காணப்படுகின்றன. அந்த வகையில் ஈழத்துச் சைவசித்தாந்த மெய்யியல் வளர்ச்சியில் கலாநிதி பொன்னையா அவர்களும் குறிப்பிடத்தக்கவராக விளங்குகின்றார்.

தற்காலத்திலும் ஈழநாட்டிலே யாழ்ப்பாணத்திலே பல தமிழ் கல்வியாளர்கள் சைவசித் தாந்தத்துறையினை வளர்ப்பதிலே பெரிதும் சிரத்தை கொண்டு முயற்சிகள் செய்துள்ளனர். அத்தகையோரில் ஏழாலை மு.ஞானப்பிரகாசம் அவர்களைக் குறிப்பிடலாம். அவர் எழுதிய “கர்மயோகம்” என்ற நூல் கீதையிலும் சைவசித்தாந்த சிந்தனைகள் காணப்படுவதை நன்கு விளக்குகின்றது.

அதே கிராமத்தைச் சேர்ந்த பண்டிதர் மு.கந்தையா அவர்களின் சைவசித்தாந்தச் செழும்புதையல்கள் என்ற நூல் சிவாகமங்களையும் அவை கூறும் சைவசித்தாந்த விளக்கங்களையும் கொண்டதாக அமைகின்றது. சிவாகமங்களை

யும் அவை கூறும் சைவசித்தாந்த விளக்கங்களை யும் கொண்டதாக அமைகின்றது. சிவாகமங்களுக்கும் சைவசித்தாந்தத்திற்கு மிடையேயுள்ள தொடர்பு, பதி, பசு, பாச விளக்கங்கள், மலம், மாயை, ஆன்மா இவற்றினது இலக்கணங்களும் சிறப்பாக ஆராயப்பட்டுள்ளன.

சைவசித்தாந்த பரப்பில் இவர் விட்ட சுவடுகள் பல, உரையாசிரியர்களும் பிற அறிஞர்களும் விளக்க முடியாத சித்தாந்த முடிவுகள் பலவற்றை விளக்கிய பெருமை அவருக்குண்டு. இவரின் விளக்கங்களில் அறிவியல் நோக்கும் சிந்தனைத் தெளிவும் இருக்கும். ஆங்கில அறிஞர் வழியும் தமிழ் அறிஞர் வழியும் இணைந்த அணுகுமுறையே அவரின் இறுதிக் காலக் கனவாக இருந்தது. தமது இறுதி மூச்சு வரை சைவம், சித்தாந்தம் என்று தனி மனிதனாக நின்று உழைத்த பெருமகன் பண்டிதர் மு.கந்தையா அவர்கள். இவரது சித்தாந்த விளக்கிற் சைவக் கிரியைகள், சிவஞான சித்தி திறவுகோல் என்னும் நூல்களிலும் சைவ சித்தாந்தத்தையே பொதிந்து வைத்திருந்தார். சீமாட்டி லீலாவதி இராமநாதன் நினைவுப் பேருரையாக யாழ்ப்பல்கலைக்கழகத்தில் "சைவசித்தாந்த அறிவு விருத்தியில் யாழ்ப்பாண அறிவியல் மேதைகளின் சுவடுகள்" என்ற தலைப்பில் பேருரை யாற்றியிருந்தார். இவரது நினைவாக இயங்கும் நூல் வெளியீட்டுக் கழகம் பல நூல்களை வெளியிட்டு வருகின்றது. "சித்தாந்த ஞானக்களஞ்சியம், "தத்துவ உலகில் தடம் பதித்த பண்டிதர் மு.கந்தையா", "அரியவும் பெரியவும்" போன்றன பண்டிதர் அவர்களின் சைவசித்தாந்தப் புலமையை எடுத்தியம்புகின்றன. இந்த வகையில் ஈழத்துச் சைவ சித்தாந்த மெய்யியல் வளர்ச்சியில் பண்டிதர் மு.கந்தையா அவர்களின் பங்களிப்புக் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஈழத்துச் சைவமெய்யில் வரலாற்றில் சேர்.பொன்னம்பலம் இராமநாதன் (1851 - 1930) அவர்களும் சிறப்புக்குரியவராவர். இவர் பத்திரப்பட்ட அறிவியல் தேர்ச்சியும் புகழும்

பெற்றவர், சுவாமி அருட்பரானந்தரிடம் ஞானோபதேசம் பெற்றுச் சமய வாழ்விலே மேம்பட்டவர். வேதங்கள், ஆகமங்கள், இதி காசங்கள், புராணங்கள், சைவத்திருமுறைகள், இந்து தத்துவங்கள் முதலியவற்றிலே தேர்ச்சி பெற்றவர்.

எமது இளைஞர், யுவதிகள் சைவப் பண்பாட்டோடு கல்வி கற்க வேண்டும் எனச் சைவக் கல்லூரிகளை நிறுவினார். திருநெல் வேலியில் ஆண்களுக்கெனப் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியை நிறுவியவர். அதுவே இன்றைய யாழ்ப்பாண வளாகம். பெண்களுக்கென மருதனார்மடத்தில் இராமநாதன் பெண்கள் கல்லூரியையும் நிறுவியவர். கல்லூரிகளை நிறுவியதோடு அவற்றோடு அண்டியதாக ஆலயங்களையும் அமைப்பித்தவர். யாழ்ப்பாண வளாகத்தினுள் உறையும் பார்வதி சமேத பரமேஸ்வரன் ஆலயம் குறிப்பிடத்தக்கது. அத்தோடு கொழும்பு கொச்சிக்கடை பொன்னம் பலவானேஸ்வரமும் இவர் கட்டியதாகும்.

சைவசித்தாந்தவிருத்திச் சங்கம், சைவ பரிபாலனசபை என்பவற்றை நிறுவிச் சைவப் பண்பை யாழ் மண்ணில் வளர்ப்பதற்கு முன்னின்றுழைத்தவர். இவரோடு இவர் துணை வியார் சீமாட்டி லீலாவதி இராமநாதன் அம்மை யாரும் சைவத்தை வளர்ப்பதற்குத் தம்மை அர்ப்பணித்தவர். இராமநாதன் அவர்கள் பகவத்கீதைக்குத் தமிழில் பொழிப்புரை எழுதியுள்ளார். இதுவே பகவத்கீதைக்குத் தமிழில் எழுதப்பட்ட முதல் மொழிபெயர்ப்பாகும்.

சைவசித்தாந்த ரீதியில் மேனாடுகளில் சைவசமயத்தின் சிறப்புக்களை எடுத்துக்கூறிப் புகழ் பெற்றார். இவரது தமிழ்ச் சைவசித்தாந்த அறிவைத் தமிழகம் நன்கு பாராட்டிற்று. 1921லே சிதம்பரத்தில் நடைபெற்ற முதலாவது சைவசித்தாந்த மகாநாட்டிற்கு இவரே தலைமை தாங்கிய பெருமைக்குரியவர். இவருடைய சைவசித்தாந்த அறிவு பற்றி எச். டபிள்யூ ஸ்கோமெருள்

எனும் ஜேர்மனியக் கிறிஸ்தவ மெஷனரியும், வி.வி ரமணசாஸ்திரி போன்ற இந்திய அறிஞர்களும் நன்கு பாராட்டியுள்ளனர்.

பல்துறை விற்பன்னரும் விவேக ஞானியுமான இவர் 1905, 1906 ஆம் ஆண்டுகளில் சைவசித்தாந்தச் சொற்பொழிவுகளை வெளி நாடுகளில் நிகழ்த்தியவர். இவரது பிரசங்கங்களைத் திரட்டி, 1900 ஆம் ஆண்டிலே வெளியிட்ட “ஆன்மவிசாரம்” என்னும் நூல் சைவசித்தாந்த உண்மைகள் நிரம்பியதாக உள்ளது.

சேர். இராமநாதனின் சைவசித்தாந்த ஞானவிளக்கங்களைப் பரக்கச் செழிக்க உணர்ந்த அமெரிக்க நாட்டுக் கலி போர்ணியாவில் 60 வருடங்களுக்கு முன் தோன்றிய உத்தமர் “பொப் ஹன்சன்” என்ற மஹாமேதை சிறுவயதிலேயே யாழ்ப்பாணத்துச் சிவயோக சுவாமிகளை அடைந்து அவர்களுக்குச் சீடராயினார். சுவாமிகளால் “சுப்பிரமுனியார்” என்ற தீக்ஷா நாமமும் பெற்றுச் சைவசித்தாந்த மேதை ஆகி குருவின் ஆணைப்படி அமெரிக்காவில் சைவ நெறியைப் பிரபல்யப்படுத்தி வருவதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

ஈழத்துச் சைவசித்தாந்த மெய்யியல் வரலாற்றில் திருநெல்வேலிச் சைவாசிரியர் பயிற்சி கலாசாலையின் உப அதிபராயிருந்து அறிவுப்பணி பொற்றியவரும் “பேரறிஞன்,” “வறுத்தவித்து” என அறிஞர்களால் போற்றப்பட்ட வருமாகிய பொ. கைலாசபதி அவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர். கைலாசபதி அவர்கள் இயற்கை ஞானி, நீதியின் மேல் அடங்காத் தாகம் கொண்டு விசாரஞ் செய்வதிலேயே தம் காலத்துடன் பெரும் பகுதியைப் போக்கியவராவார். சுவாமி மகாதேவ அவர்களிடத்து இளைஞராகிய கைலாசபதிக்கு ஒரு எடுத்துக் காட்டாக விளங்குவது “ஆன்ம விசாரம்” என்ற அளப்பரிய நூல் இதனைச் சரவை பார்த்தது உதவியர் இவர் எனில் மிகையாகாது.

பண்டிதமணியவர்கள் கைலாசபதி அவர்களை ஒரு முனிவருக்கு ஒப்பிடுகிறார். ஆறுமுகநாவலரின் மறு அவதாரம் என்றும் பாராட்டியுள்ளார். ஒரு காலத்திலேயே வேதாந்த சித்தாந்த சாஸ்திரங்களையும் வேறு பல துறைப்பட்ட நூல்களையும் ஆராய்ந்தும், சமய சாதகர்களைச் சந்தித்தும் விசாரத்தை விரிவுபடுத்தியவர் பொ.கைலாசபதியவர்கள். சிந்தனைக்கு உள்ளவாறே தொகுக்கப்பட்டு, நூலுருவாக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. அத்தோடு பண்டிதர் முகந்தையா அவர்கள் பொ.கைலாசபதி அவர்களின் சிந்தனைகளை ஸ்மிருதியாக்கி “சைவசித்தாந்த நோக்கிற் கைலாசபதி ஸ்மிருதி” என்ற தலைப்பில் யாழ்ப்பல்கலைக்கழகத்தில் நினைவுப்பேருரையாற்றியதும் அது அச்சில் வெளிவந்ததும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இதில் சைவசித்தாந்த மெய்யில் அடிப்படைகள் பெரிதும் விரவிக் காணப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஈழத்துச் சைவசித்தாந்த அறிஞர் பட்டியலைப் பலரும் இலக்கியக் கலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளையுடன் (1899)நிறைவு பெறுவதாகக் கூறிக்கொள்வர். 20ம் ஆண்டு நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலேயே பெரும் சமய அறிஞராகவும் சிந்தனையாளராகவும் புகழ்பெற்று விளங்கியவர் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளையவர்களாவார். இவர் எழுதிய நூல்களில் “சமயக்கட்டுரைகள்”, “அத்வைத சிந்தனைகள்” என்பவை சைவசித்தாந்தத்தின் அத்வைதம் பற்றிய கோட்பாட்டினையும் வேதாந்தக் கருத்துக்களிலுள்ள சித்தாந்த கருத்தோட்டங்களையும் விளக்குவதாகவும் அத்வைத சிந்தனைகள் என்ற நூல் அமைந்திருப்பதாகக் கொள்ளலாம். வைதிக நெறியிலே நின்று ஆறுமுக நாவலர் வழிநின்று சைவ சித்தாந்த தத்துவத்தை வளர்த்த பெருமை ஈழத் தமிழரிடையே பண்டிதமணிக்கே தனித்துவமானது என்பர்.

இவர்களை விடவும் ஈழத்துச் சைவசித்தாந்த வளர்ச்சியிலே பங்கெடுத்த பெரியோர்கள் பலர் இருந்து மறைந்துள்ளமை இங்கு

நினைவு கூரத்தக்கது. சைவசித்தாந்த நூல் களைப் பதிப்பித்தவர் என்ற வகையில் அம்பல வாண நாவலர், வி.கந்தப்பிள்ளை, த. கைலாச பிள்ளை ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். சைவ சித்தாந்தக் கருத்துக்களை விளக்கி வியாக் கியானம்செய்தோர் வரிசையில் மேலைப் புலோலி வ.கார்த்திகேயபிள்ளை, நா.கதிரைவேற்பிள்ளை, சுவாமிநாதபண்டிதர், முருகேச பண்டிதர், இந்து போடராசரத்தினம், ஆறுமுகத் தம்பிரான், கார்த்தி யேகஜயர் போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

இன்றைய காலகட்டத்தை நோக்கும் போது தெல்லிப்பளை துர்க்கா துரந்தி கலாநிதி செல்வி. தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் சிறந்த சேவா நெறியினைப் பின்பற்றி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. மறைந்த பேராசிரியர் கா. கைலாசநாதக் குருக்கள், பேராசியர் கோபாலகிருஷ்ணஜயர் பல்கலைக்கழக மட்டத் தில் பேராசிரியர் கலைவாணி இராமநாதன், பேராசிரியர், நா.ஞானகுமாரன், பேராசிரியர் சோ. கிருஷ்ணராஜா, பேராசிரியர் மா.வேதநாதன் போன்ற அறிஞர்களும் சைவசித்தாந்த நெறிசார்ந்த பல ஆய்வுகளை மேற்கொண்டும், நூல்களை வெளியிடும் வருவது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இன்னும் ஓய்வு பெற்ற அதிபர்கள் என்ற வகையில் திரு.மு.திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை, திரு. ஆ.சபாரத்தினம் போன்றோரும் சைவ சித்தாந்தப் பயிர் மேலும் செழித்தோங்கும் வகையில்

பங்களிப்புச் செய்துவருகின்றனர். அத்தோடு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் உலகிலேயே முதன்முதல் இந்துநாகரிகத்துறையை ஆரம்பித் துச் சிறப்புக்கலை மாணவர்கள் மத்தியில் சைவ சித்தாந்த மெய்யியலை ஊட்டிவருவதும், கடந்த வருடம் 2007 ஆம் ஆண்டு இந்து நாகரிகத் துறைத் தலைவர் கலாநிதி பேராசிரியர் மா.வேதநாதன் அவர்களின் பெருமுயற்சியால் சைவசித்தாந்தத்தில் முதுகலைமாணிக் கற்கைநெறி ஆரம்பிக்கப்பட்டு முதன் முறையாக நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட சைவசித்தாந்த முது கலைமாணிப்பட்டதாரிகள் வெளியேறியிருப் பதும் ஈழத்தில் சைவசித்தாந்த மெய்யியல் வளர்ச்சிக்கு சிறந்த எடுத்துக் காட்டாகும்.

தொகுத்து நோக்கும் போது ஆரம்ப காலங்களில் அதாவது கி.பி 16ம் நூற்றாண் டளவில் ஈழத்திலே முளைகொண்ட சைவ சித்தாந்தப்பயிர் பல்வேறு அறிஞர்களின் சிந் தனைக்கு விருந்தாகி நின்று பெருவிருட்சமாய் கிளைபரப்பிப் பரந்து வருவதோடு பலப்பல சைவசித்தாந்த அறிஞர்களையும் குருபரம்பரையாகவும் வளர்த்து வந்ததோடு பல்கலைக்கழக மட்டத்திலும் முதுகலைமாணிப் பட்டத்திற்கான பாடநெறியாகவும் வளர்ந்து நிற்பது ஈழத்தின் சைவசித்தாந்த மெய்யில் வளர்ச்சிக்கு ஈழத் தறிஞர் கொடுத்த முதன்மையும் முக்கியத்துவம் என்றால் அதுமிகையாகாது.

ஆடிப்புரம்

இது உமாதேவியாருக்கு விசேடமான தினம். தேவியார் பக்குவமடைந்த காலமென்பபும். சிவன் கோவில்களிலுள்ள அம்பாளுக்குத் திருவிழா நடைபெற்று ஆடிப்புரத்தில் தீர்த்தோற்சவம் நடைபெறுந் தினமாகும்.

தேவியின் சாமர்த்திய (இருது)ச் சடங்கு நிகழ்ந்த தினமெனவுங் கூறப்படும். இத்தினத்தில் சிவாலயங்களிலுள்ள அம்மனுக்கு விசேட விழா நடைபெறுகின்றது.

சைவசமய புண்ணிய காலம் பக்.44

தத்துவ உலகில் தடம் பதித்த பண்டிதர் - மு. கந்தையா

கலாநிதி.க.கணேசலிங்கம்.

அறிமுகம்

ஈழத்துச் சைவத் தமிழ் அறிஞர் வரிசையிலே பண்டிதர் மு.கந்தையா அவர்களுக்கு ஒரு தனியிடம் உண்டு. யாழ்ப்பாணத்து ஏழாலைக் கிராமத்தில் 19-06-1917ல் பிறந்த பண்டிதர் ஈழம், தமிழகம், மலேசியா போன்ற நாடுகளில் அறிஞர்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்றவர். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் கலாநிதிப் பட்டம் அளித்து அவரைக் கௌரவித்தது. உலகத் தமிழறிஞர்கள் தலை சிறந்த சைவத்தமிழ் அறிஞரென்ப போற்றினர்.

தமது சமயமான சைவத்தில் ஆழ்ந்த ஈடுபாடு கொண்டு இறுதிக்காலம்வரை சைவ நெறி வழுவாமல் வாழ்ந்தவர் பண்டிதர். சைவ சமயத்திலும் அதன் தத்துவத்திலும் தெளிந்த அறிவு, கொள்கைக்காக எதனையும் விட்டுக் கொடுக்காத இயல்பு, தவறு காணின் கண்டிக்கும் துணிவு, உடல் தளர்வுற்ற போதும் மனம் தளராத உறுதி, அமைதியான வாழ்வு ஆகியவை அவரின் ஆளுமைக் கூறுகள்.

தமிழ், ஆங்கிலம், வடமொழி ஆகிய மும்மொழிகளும் அறிந்தவர் அவர். அவரது சைவ, சித்தாந்த நூல்களில் வடமொழியிலும் ஆங்கிலத்திலும் உள்ள நூல்களிலிருந்து மேற்கோள்களும் ஆதாரங்களும் காட்டப்பட்டிருக்கும். வேத உபநிடதங்கள், ஆகமங்களிலிருந்து எடுத்தாளப்படும் கருத்துக்களுடன் அவற்றைத் தாங்கிய வடமொழி நூல்களின் பெயர்களையும் அவர் குறிப்பிடுவது வழக்கம். அந்நூல்களை

அவர் படித்தறிந்து எழுதுவதை இதனால் உணரலாம். இது இன்றைய அறிஞர்களிடம் பொதுவாக காணமுடியாது. அவர்கள் வேதங்களில் இருக்கிறது, ஆகமங்களில் இருக்கிறது என்று கூறுவார்களேயொழிய அவை குறித்த நூல்களைக் குறிப்பிடுவது அரிது.

ஈழத்துச் சைவத்தமிழ் அறிஞர்களுக்கு ஒரு பாரம்பரியம் உண்டு. ஆறுமுகநாவலருக்கு முன்வாழ்ந்த ஞானப்பிரகாசர் முதல் பண்டிதர் காலத்தில் வாழ்ந்த பண்டிதமணி கணபதிப் பிள்ளை வரை இந்தப் பாரம்பரியத்தின் தொடர்ச்சியைக் காணலாம். சைவத்தமிழ் ஈடுபாடு, தமிழ்ப் புலமை, வடமொழிப் பயிற்சி, இறை நம்பிக்கை ஆகியவை அவர்களின் பாரம்பரியப் பண்புகள், இவற்றோடு தமக்குச் சரியென்று தோன்றியவற்றை நடுநிலை நின்று, தமிழ் மரபு வழி வாழ்ந்த ஆய்வு முறையில் எடுத்துரைப்பதும் இவர்களின் போற்றத்தக்க குணங்கள். இப்பாரம்பரியத்தின் பிரதிநிதியாக இறுதிவரை இருந்து அரும்பெரும் பணிகள் ஆற்றியவர் பண்டிதர் கந்தையா அவர்கள்.

சைவசித்தாந்தப் பரப்பில் இவர் விட்ட சுவடுகள் பல, உரையாசிரியர்களும் பிற அறிஞர்களும் விளக்க முடியாத சித்தாந்த முடிவுகள் பலவற்றை விளக்கிய பெருமை இவருக்குண்டு. இவரின் விளக்கங்களில் அறிவியல் நோக்கும் சிந்தனைத் தெளிவும் இருக்கும். ஆங்கில அறிஞர் வழியும் இணைந்த அணுகுமுறையை அவரின் தத்துவத்திறனாய்வில் காணலாம்.

பண்டிதருக்கும் இந்நூலாசிரியருக்கும் உள்ள உறவு கடிதத் தொடர்பால் வந்தது. அவரை நேரில் பார்த்துப் பேசிய வேளைகள் குறைவு. கலந்துரையாடியது ஒருமுறை. இது சென்னை யிலுள்ள தருமபுர ஆதீனக் கிளையில் சில ஆண்டுகளின் முன் நிகழ்ந்தது. பண்டிதரின் எழுத்துக்கள் படிப்பவருக்குச் சிறிது கடினமாக, வடமொழிச் சொற்கள் ஆங்காங்கு கலந்து இருக்கும். இந்த நடையைச் சிறிது எளிமைப் படுத்தல் நல்லது என்ற நோக்கில், இந்தக் கலந்துரையாடலில் குறிப்பிட்ட பொழுது, "இதுதான் இதற்கு நடை" என்றார்.

பொதுவாகப் பார்க்கும் பொழுது, பண்டிதர் தனது எழுத்தை இலகு தமிழில் எளிமைப்படுத்தி எழுதினால் பலருக்குப் பயன்தரும் போலத் தோன்றும். சைவ சித்தாந்தின் ஆழமான கருத்துக்களை தமிழ், வடமொழி நூல்களிலிருந்து பெயர்த்தெடுத்துத் தரும் போது தனது நடை அதற்கு ஏற்றதென்று பண்டிதர் கருதினார். அவற்றில் புலமையுள்ளவர் இதனை மறுக்க முடியாது என்று இன்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. பண்டிதரின் எழுத்து நடை அவருக்கே உரிய தனிநடை. அவரின் சித்தாந்த விளக்கத்திற்கு இது எவ்வளவுக்குத் துணை புரிந்தது என்பதை அவரின் நூலொன்றை அண்மையில் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கும் போது உணர முடிந்தது.

சைவசமயமும் அதன் தத்துவமான சைவசித்தாந்தமும் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்கவை உலக அறிஞரின் பெருமதிப்பைப் பெற்றவை. சைவம் இன்று தன்னிலையிலிருந்து வீழ்ச்சியடைகிறது என்பது சைவ அறிஞர்களின் கருத்து. சைவத்தைப் பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டியவர்களே சைவத்தின் வீழ்ச்சிக்குத் துணை போவதை இன்று காணமுடிகிறது. இது பண்டிதரின் மனத்தைப் பெரிதும் உறுத்தியது. வேதனை அளித்தது. இந்த நிலையைப் போக்க தனது முதிர்ந்த வயதில், அவர் எழுதிய கட்டுரைகளும் கடிதங்களும் பல.

சைவசித்தாந்த மன்றம் ஒன்று நிறுவி, இனிவரும் சமுதாயத்துக்கு சித்தாந்த அறிவுட்டி, சைவசமய ஈடுபாடு உண்டாக்க வேண்டுமென்பது அவரின் இறுதிக் காலக்களவாக இருந்தது. இதனை அவர் எழுதிய கடிதங்கள் மூலம் காணமுடிகிறது.

சைத்தைப் போல் தமிழ் மொழியும் அதன் தனித்தன்மையுடனும் பாரம்பரியப் பெருமையுடனும் நிலைத்து நிற்க வேண்டுமென்று எண்ணயவர் பண்டிதர். அவரின் சமய நூல்கள், கட்டுரைகளில் தமிழ் இலக்கியம் மணக்கும்.

திருக்குறளுக்கு மேலான இடம் கொடுத்தவர் அவர், திருக்குறட்பாக்கள் பல உதாரணமாகவும் மேற்கோளாகவும் அவரின் எழுத்துக்களில் காட்டப்பட்டுள்ளன. பரிமேலழகர் உரை திருக்குறளுக்கு வந்த உரைகளில் சிறந்த தென்பது அவரின் கருத்து.

"திருக்குறள் ஒரு உயர்தர இலக்கணம், மருந்து பலன் செய்வதற்கு அனுபானம் போல, திருக்குறள் விளக்கத்திற்கு இன்றியமையாத தென்ப பிரசித்தி பெற்றது பரிமேலழகர் உரை" என்று அவர் கூறுவதே இதற்குச் சான்று பகரும்.

திருக்குறளில் ஆழ்ந்த புலமையும் தெளிவும் இன்றிப்பலர் புதிய உரைகள் எழுதுகின்றனர். இவற்றில் பல, குறளின் உள்ளார்ந்த கருத்தைத் தராமல், அதனைத் திரித்துக் கூறுவதாக உள்ளன. இத்தகைய உரைகள் பள்ளிக்கூட நூல்களிலும் இடம்பெறுகின்றன. இதனைப் பண்டிதர் வன்மையாகக் கண்டித்தார்.

சைவசித்தாந்தம் தமிழரின் தத்துவம். இத்தத்துவக் கருத்துக்கள் திருக்குறளில் பொதிந்துள்ளன. திருக்குறள் கருத்துக்கள் அனைத்தும் பிற சமயங்களுக்கு ஏற்புடையன அல்ல. ஆனால் சைவத்துக்கு உடன்பாடற்ற கருத்துக்கள் அதில் இல்லை. இதனால் பண்டிதரின் எழுத்துக்களில் அவை இயல்பாகவே இடம்பெற்றன.

இறுதி மூச்சுவரை சைவம், சித்தாந்தம் என்று தனி மனிதராக நின்று உழைத்த பெருமகன் பண்டிதர் கந்தையா அவர்கள். அவரின் வாழ்வும் எழுத்தும் சைவத் தமிழ் மக்களுக்கு வழிகாட்டுவன. சைவம் சிதையாமல் அதன் பாரம்பரியப் பெருமையுடன் நின்று நிலைக்கத் துணைபுரிவன.

பண்டிதர் வந்த பாரம்பரியம்

ஈழத்துச் சைவத்தமிழ் பாரம்பரியம் நல்லூர் ஆறுமுகநாவலருடன் ஆரம்பமான தென்பது பலரின் கருத்து. நாவலரின் பரந்துபட்ட பணிகளால் ஈர்க்கப்பட்டு அவரின் வழியில் அரும்பெரும் பணிகளை ஆற்றிய அறிஞர்கள் பலர் நாவலரின் பரம்பரை ஒன்றை உருவாக்கினர். இந்தப் பரம்பரையில் வந்த அறிஞரின் நீண்ட வரிசையில் இறுதியாக நிற்பவர் பண்டிதர் கந்தையா அவர்கள்.

நாவலர் காலத்தில் சைவத்தைச் சிதைக்கும் முயற்சிகள் தீவிரமடைந்தன. வேற்று மதத் தவரின் மதமாற்ற முயற்சிகளால் சைவம் அழியும் நிலை ஏற்பட்டது. சைவத்தை அழிவிட்டு நுந்து மீட்டுப் பேணிப் பாதுகாக்கும் முயற்சியில் தன் வாழ்நாள் முழுவதையும் நாவலர் அர்ப்பணித்தார். அதில் வெற்றியும் கண்டார்.

சைவசமயக் கொள்கை என்ன? சைவத்தின் வழிபடு தெய்வங்கள் எவை? என்பவற்றை அறியாமல் இன்று சைவர்கள் பலர் வாழ்கின்றனர். சைவத்துக்கு மாறான கொள்கைகளும் வழிபாட்டு முறைகளும் இன்று சைவர்கள் மத்தியில் பரப்பப்படுகின்றன. சைவம் சிறிது சிறிதாகச் சிதைகிறது. அழிவை நோக்குகிறது. இந்த அவல நிலையைத் தடுத்து நிறுத்தி சைவத்தை பேணிப் பாதுகாப்பதற்கு தனது தள்ளாத வயதிலும் அரும் பணிகள் ஆற்றியவர் பண்டிதர் கந்தையா அவர்கள்.

ஈழத்துச் சைவசித்தாந்த வளர்ச்சியை நோக்குகையில், நாவலருக்கு முன்னிருந்த ஞானப்பிரகாசர் (17 ம் நூற்றாண்டு) இந்த

வளர்ச்சியின் முன்னோடியாகத் திகழ்கிறார். வட மொழியிலும் தமிழிலும் பல நூல்களை எழுதிய இந்த அறிஞரின் சைவப்பற்றும் உறுதியும் அளவிடற்கரியன. போர்த்துக்கேயர் ஆட்சியில் சைவ நின்றனை கொடுரமாக இருந்தது. ஆட்சியாளரின் உணவுக்கு பசமாடு கொடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தை எண்ணிப்பார்க்கவும் முடியாத வராய், இரவோடிர்வாகப் பிறந்த மண்ணை விட்டுத் தமிழகத்துக்குச் சென்றார் ஞானப்பிரகாசர். சிதம்பரத்தில் இவர் தோண்டிய திருக்குளம் ஒன்று இன்றும் ஞானப்பிரகாசர் குளம் என்ற பெயரில் உள்ளது. வட இந்தியா சென்று வேதா கமங்கள் பயின்றார். சைவ சித்தாந்த நூல்களில் ஒன்றான சிவஞான சித்தியாருக்கு இவர் எழுதிய உரை இவரின் சித்தாந்தப் புலமைக்கும் தர்க்கத் திறமைக்கும் சான்று பகர்வது. இந்த அறிஞரின் சித்தாந்த அறிவும் சைவசமய ஈடுபாடும் உறுதியும் ஈழத்துப் பாரம்பரியத்தில் சிதையாமல் தொடர்ந்தன.

ஆறுமுக நாவலர் போல் சைவத்துக்கும் தமிழுக்கும் அரும்பணிகள் ஆற்றியவர் எவருமில்லை. ஈழத்தில் சித்தாந்தச் சிந்தனை வளர்ச்சிக்கும், பின் வந்த சித்தாந்த அறிஞர்களின் முயற்சிக்கும் உந்து சக்தியாக விளங்கியவர் இவர். திருமண வாழ்க்கையில் ஈடுபடாமல், வாழ்நாள் முழுவதையும் பொது நலத்தில் கழித்த தொண்டர் அவர். சைவத்தை அழியாமல் பேணுவதே அவரின் முக்கிய குறிக்கோளாக இருந்தது. இதன் அடிப்படையிலே அவரின் பணிகள் அனைத்தும் விரிந்தன. அன்னி யரின் மதமாற்ற முயற்சிகளை முறியடிப்பது, தமிழ் மக்கள் தமது சமயத்தை அறியச் செய்வது, சீர்குலையும் தமிழர் கலாசாரம், பண்பாடு, கல்வி ஆகியவற்றைக் காப்பது போன்ற பணிகள் அவரை முழுமையாக ஆட்கொண்டன. இவற்றுக்குத் தேவையாக நூற்பதிப்பு, பிரசங்கம், சமுதாயப்பணி என்று பல தொடர்ந்தன.

இத்தகைய பரந்துபட்ட பணிகளுக்கு இடையில் சைவசித்தாந்த ஆய்வுக்கோ

எழுத்துக்கோ அவருக்கு நேரம் கிடைத்திருக்கு மெனக் கருதமுடியாது. ஆயினும் நாவலரின் சைவ வினாவிடைத் தொகுதிகளும் பெரிய புராணப் பதிப்புக்கு அவர் எழுதிய சூசனங்களும் சைவ சித்தாந்த விளக்கமாக அமைந்துள்ளதைக் காணலாம். இதுபற்றிப்பண்டிதர்பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

“அவரது முதலான் சைவவினாவிடை சைவசித்தாந்த அரிச்சுவடியும் இரண்டாம் சைவவினாவிடையின் முதல் ஐந்தியல்களும்

சிவஞான சித்தியார்ப் பொருளறிமுகமுமாம் பெற்றியன... எல்லாவற்றுக்கும் மேலானவை யென்னும் படி விளக்கிய அவர் வாய்மை சைவ சித்தாந்த வாய்மை, அவர்பால் விளங்கிய வீறு சைவசித்தாந்த ஞானவீறு, அவர் நடை சைவ சித்தாந்த நடை, இவை கூட சைவசித்தாந்த உணர்வு விளக்கத்தில் அவர் பதித்து வைத்த சுவடுகள் ஆகும்.

(தடங்கள் தொடரும்...)

ஆடி அமாவாசை

அமாவாசை என்றால் நம் சமயத்தவர்களுக்கு மிகவும் பயபக்தி உண்டாகின்றது. ஆடி அமாவாசை சைவர்களுக்கும் வைணவர்களுக்கும் ஒரு முக்கியமான தினம். பிதூர் வழிபாட்டைக் குறிக்கும் ஒரு புண்ணியமான சிராத்த தினமாகும். திதி என்பது சூரியனுக்கும் சந்திரனுக்கும் உள்ள தூரத்தை பாகத்தைக் குறிப்பிடும் ஒரு சொல். அமா என்றால், ஓரிடத்தில் பொருந்தியது (குவிந்தது அடுத்தது) என்று பொருள். ஒரு இராசியில் சூரியன் சந்திரன் இருவரும் சேர்ந்து உறவாகும் வாசியான நாள் அமாவாசி எனப்படும். வானமண்டலத்தில் தமது அளப்பு வேலையைச் சிருட்டியின் ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே தொடங்கிய இருவரும் அமாவாசை நாளிலன்றதான் ஒருங்கு கூடுகின்றனர்.

சூரியனும் சந்திரனும் ஒரே பாகையில் பூமிக்கு நேராக வரும்பொழுது அமாவாசைத் திதி உண்டாகும். சந்திரன் சூரியனிலிருந்து பிரிந்து பூமியைச் சுற்றிவருகின்ற மார்க்கத்தில் பூமிக்கும் சூரியனுக்கும் 180வது பாகையில் வரும்பொழுது பெளர்ணமித் திதி நிகழும்.

திதிகள் பூர்வபக்கத் திதிகள் அபரபக்கத்திதிகள் என இருவகைப்படும். அமாவாசைக் கடுத்த பிரதமை முதல் பெளர்ணமி இறுதியாகவுள்ள 15 திதிகளும் பூர்வ பக்கமெனப்படும். பெளர்ணமிக்கடுத்த பிரதமை முதல் அமாவாசையிறுதியாகவுள்ள 15 திதிகளும் அபரபக்கமெனப்படும். பூர்வ பக்கம் அபரபக்கம் என்பன முறையே சக்லபக்ஷம், கிருஷ்ணபக்ஷம், வளர்பிறை, தேய்பிறை எனவும்படும்.

அமாவாசையின் கருத்தை ஞானமுறையில் கவனித்தலும் நல்லது. சூரியன் ஞானகாரகன், ஆத்மகாரகன் ஆவான். பிராணிகளின் ஆத்ம அமைப்பு சூரியனாற்தான் நிகழ்கின்றது. ஆண்மை, ஆற்றல், பராக்கிரமம், வீரம், தீரம், தவம் யாவும் சூரியனாலேயே தோன்றுகின்றன.

சந்திரன் மனத்திற்கு அதிபதி. மகிழ்ச்சி, தெளிந்த அறிவு, உற்சாகம் இன்பம் முதலியன சந்திரனால் அடையத்தக்கன. இத்தகைய சூரியசந்திரர் இருவரும் ஒரு ராசியில் சஞ்சரிக்கும் நாள் புனிதமான நாள். உயிர்களின் சுகபோகமாகிய மாறுதலையுணர்த்தும் நாள். சகல தேவர்களும் அமாவாசையின் அதிபர்களாவர். அன்று நோன்பு நோற்றல், விரதங்காத்தல், சிறந்ததும் இறைவனுக்கு மகிழ்ச்சியளிப்பதும், பெருமை தருவதுமான நன்னாளாகும். இன்னும் நமக்கு இரண்டு சரீரங்கள் சீவதேகங்கள் உள்ளன, அவை, தூலசரீரம், சூக்கும சரீரம், குணசரீரம் எனப்படும். நமது உடம்பு தூலசரீரம் இது தூலகாயம், தூல தேகம், புறவுடல் எனவும்படும். ஆயுள் முடிவில் முன்னுடல் விட்டு மற்றொரு உடம்பெடுத்தற்கு ஏதுவாயிருப்பது அருவுடம்பு. இது சூக்கும காயம், சூக்கும தேகம், உள்ளுடம்பு எனவும்படும்.

சைவமைய புண்ணிய காலம் பக். 44

யாழ்ப்பாணத்து சைவசித்தாந்த வளர்ச்சியில் ஞானப்பிரகாச முனிவரின் பங்களிப்பு

பேராசிரியர்.கலைவாணி இராமநாதன்

அறிமுகம்

தென்னாட்டிலே தமிழகத்தில் கி.பி. 13 ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலே மெய்கண்டரால் நிறுவப்பட்ட சைவசித்தாந்த நெறியானது ஈழத் தமிழர்களாலும் கி.பி. 17ம் நூற்றாண்டிலிருந்து பெரிதும் பேணி வளர்க்கப்பட்டதொரு நெறியாகக் காணப்படுகின்றது. ஈழத்திலே சைவ சித்தாந்த தத்துவக்கோட்பாட்டினை முன்னெடுத்து வளர்த்தவர்களில் யாழ்ப்பாணத்து திருநெல்வேலி ஞானப்பிரகாச முனிவர் முதன்மையானவராக விளங்குகின்றார். சமய வாழ்வும் தத்துவ ஞானமும் பிரிக்க முடியாதவாறு முடிவிலே ஒன்று படுவனவாகும் என்பதை சைவசித்தாந்தம் மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் வாயிலாகத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளது. அதற்கேற்றவாறு தமது வாழ்வினை அமைத்துக் கொண்டவர் யாழ்ப்பாணத்து ஞானப்பிரகாசராவார். “சைவம்” என்ற சொல்லிற்கு கொல்லாமை எனவும் பொருளுண்டு. கொல்லாமை என்பது சகல உயிர்களிடமும் ஜீவகாருண்யத்துடன் வாழ்ந்து வருதலைக் குறிக்கும் ஜீவகாருண்யமாவது எல்லையற்ற அன்பாகும். அத்தகைய அன்பே “சிவம்” என்னும் செம்பொருளாக விளங்குவது. அப்பொருமை வாய்ந்த சிவத்தை வழிபடும் சமயம் “சைவ சமயம்” எனப் பெயர் பெற்றது.

“அன்பே சிவமாவதாரும் அறிந்த பின்

அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருப்பாரே”

என்ற திருமூலர் வாக்கிற்கமைய அத்தகைய அன்பு நெறியினை வாழ்நாளில் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்து காட்டியவர் ஞானப்பிரகாச முனிவராவார்.

இப்பெரியார் பறங்கியரின் (Portuges) கொடுங்கோலாட்சிக் காலத்தில் நடைபெற்ற பசுக் கொலைக்கு தாமும் உடந்தையாக இருக்க மனம் பொறாது சைவசமயமாகிய அன்பு நெறியினை மீண்டும் வாழ்வியல் நெறியில் முதன்மை பெறச் செய்ய முகமாக கி.பி. 17ம் நூற்றாண்டில் இந்தியா சென்ற பெரும் கருணையாளர் ஆவார்.¹ இவருடைய சிந்தனைகள் பற்றி ஆறுமுகநாவலர்,² பண்டிதமணிகணபதிப்பிள்ளை,³ பண்டிதர் கந்தையா,⁴ போன்றவர்கள் சில தகவல்களைத் தந்துள்ளனர். க.சி. குலரத்தினம் என்பவரது நூலில் ஞானப்பிரகாசர் பற்றி பல தகவல்கள் திரட்டித்தரப்பட்டுள்ளன.⁵ எனினும் அவரது வரலாறு பற்றியறிவுதற்குரிய ஆவணங்கள் மிகக் குறைவாகவேயுள்ளன. ஞானப்பிரகாசர் வாழ்ந்த கிறிஸ்தவ சமய காலப்பின்னணியே அவரது வாழ்வினை மகிமை பெறச் செய்தது. மாமிச போசனமும், மதுவும், பசுவதையும் முனிவரைப் பெரிதும் வருத்தின. உயிர்க்கொலையில் பசுக் கொலை மன்னிக்க முடியாத பெரும் குற்றம் என்பதைத் தனது வாழ்வின் மூலம் வெளிப்படுத்தத் துணிந்தார். எனவே “சைவம்” என்பது சகல உயிர்களிடத்தும் ஜீவ இரக்கம் பேணும் அன்பு நெறி என்பது மீண்டும் ஒருமுறை ஞானப்பிரகாசரால் நிரூபிக்கப்பட்டது. முதல் முறை சைவத்தின் வரலாற்றில் பசுக்கட்கு நேர்ந்த துன்பத்தைத் தீர்ப்பதற்காக சுந்தர முனிவரே கி.பி. 6ம் நூற்றாண்டில் திருமூலராக தமை இவ்வலகிலே வெளிப்படுத்தினார் என்ற உண்மை பெரிய புராணத்திலிருந்து பெறப்படுகின்றது. அதனையடுத்து அத்தகைய தொரு பசுக்களது துயரத்தினை நீக்கும் பொருட்டு ஒரு சாதாரண மனிதர் - அசாதாரண சக்தி வாய்ந்த

ஞானப்பிரகாச முனிவராக மலர்ந்த வரலாற்றினை அன்னாரது வாழ்க்கை வரலாற்றில் காண்கிறோம்.

தமிழகம் சென்ற ஞானப்பிரகாசர் திருவண்ணாமலையாதீனத்தில் இருந்தபோது சைவ சித்தாந்த நூல்களிற் பெற்ற பாண்டித்தியம் காரணமாக சிவஞான சித்தியாருக்கு தமிழில் ஒருரையினை இயற்றினார். இவ்வாறாகச் சைவ சித்தாந்த மரபினை சாஸ்திரக்கோட்பாட்டு ரீதியாக முதல் முதல் ஈழத்து யாழ்ப்பாணத்திலே ஆரம்பித்துவைத்த பெருமை யாழ்ப்பாணத்து ஞானப்பிரகாசரையே சாரும். (கி.பி.1625-1658) முப்பத்தி ஐந்து ஆண்டுகளே இவர் பூவுலகிலே வாழ்ந்தார். ஈழத்து சைவசித்தாந்த வளர்ச்சியின் முதன் வித்தாக மலர்ந்தவர் முனிவர் அவர்கள். ஆறுமுகநாவலர் பரம்பரையின் முன்னோர் வழி வந்தவர்.

வடமொழிச் சைவசித்தாந்த நூற்பணிகள்

தமிழகம் சென்ற ஞானப்பிரகாசர் திருவண்ணாமலையாதீனத்தில் இருந்தபோது சைவசித்தாந்த நூல்களிற் பெற்ற பாண்டித்தியம் காரணமாக சிவஞானசித்தியாருக்கு தமிழில் ஒருவரையினை இயற்றினார். இவ்வாறாகச் சைவசித்தாந்த மரபினை சாஸ்திரக்கோட்பாட்டு ரீதியாக முதல் முதல் ஈழத்து யாழ்ப்பாணத்திலே ஆரம்பித்து வைத்த பெருமை யாழ்ப்பாணத்து ஞானப்பிரகாசரையே சாரும். (கி.பி. 1625 - 1658) முப்பத்தி ஐந்து ஆண்டுகளே இவர் பூவுலகிலே வாழ்ந்தார். ஈழத்து சைவசித்தாந்த வளர்ச்சியின் முதன் வித்தாக மலர்ந்தவர் முனிவர் அவர்கள். ஆறுமுகநாவலர் பரம்பரையின் முன்னோர் வழி வந்தவர்.

வடமொழியில் சைவசித்தாந்த நூல்கள் எழுவதற்கும், சைவசித்தாந்தத்தின் சிறப்பினை வடநாட்டவர் விளங்கிக் கொள்வதற்கும் யாழ்ப்பாணத்து ஞானப்பிரகாசரே பின் வந்த ஈழத்து சித்தாந்த அறிஞர்க்கு உந்து சக்தியாக விளங்கினார். இவரால் எழுதி ஏட்டுருவில் கிடைக்கும் பத்து நூல்களாவன பௌஷ்கராகமவிருத்தி, சித்தாந்த சிகாமணி, சிவஞானபோத விருத்தி,

சிவயோகசாரம், சிவயோகரத்தினம். சிவாகமாதிரி மான்மிய சங்கிரகம், பிரமாண தீபிகை, பிரசாத தீபிகை, அஞ்ஞான விவேசனம், ஓமாதிரி கற்பம் என்னுமிவை யெனக் குறிப்பிட்டுள்ளன. இவரது வடமொழி ஆக்கங்களில் சிவயோக சாரமும் பௌஷ்கராகம விருத்தியும் ஞானப்பிரகாசரது சைவ சித்தாந்த புலமைக்கு பெரிதும் சான்றாகத் திகழ்கின்றன.

“சைவசித்தாந்தப்பொருளுணர்வின் கூர்மைக்கும், நேர்மைக்கும் இன்றியமையாத காரணிகள் இரண்டு அவர் சார்பில் இருந்தமைக்கு அவர் வரலாறு தெளியகாட்டும். அவற்றுள் ஒன்று தீட்சண்யமான அவரது சமஸ்கிருதப்புலமை, மற்றையது சுவாரஸ்யமான சிவயோக அனுபவ அமுத்தம்”

என இலக்கியக் கலாநிதி கந்தையா அவர்களும் ஞானப்பிரகாசர் பற்றி தெளிவுபடுத்தி உள்ளார். பாரதநாட்டு வடமொழிச் சைவசித்தாந்த நூல்களில் அஷ்டப்பிரகரணம், என்னும் நூல் அதிசிறப்பு வாய்ந்தது. இந்நூற்றொகுப்பில் எட்டு சித்தாந்த நூல்கள் அடங்கியுள்ளன. காலத்தால் முற்பட்ட வடமொழிச் சித்தாந்த நூல்களில் அஷ்டப்பிரகரண நூற்றொகுப்பே முதன்மையானது. சைவசித்தாந்த மூலநூல்கள் தமிழ் மொழியில் இருந்தமையால் அவை உருவான காலத்தில் வடநாட்டவரிடையே செல்வாக்குப் பெறமுடியாது போயிற்று. தமிழ்மொழிப்புலமைமிக்க வடநாட்டறிஞர்கள் அருகியே காணப்பட்டமையும் இதற்கொரு காரணமாகலாம்.

வேதாந்த தத்துவம் வடநாட்டில் செல்வாக்குற்றுத் திகழ்ந்தமை போல சைவ சித்தாந்த நூல்கள் கி.பி.8ம் நூற்றாண்டின் பின் எழுந்த போதும் அவை அங்கு பூரணமான வளர்ச்சி பெறமுடியாமல்கூறிய காரணங்கள் மேலும் ஆராயப்பட வேண்டியவையாகும். வட மொழிச் சைவசித்தாந்த நூல்களிற் சில தத்துவ சங்கிரகம், வடமொழிச் சிவஞானபோதம் முதலியன பேராசிரியர் கோ.சுந்தரமூர்த்தி அவர்களால்

மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. அஷ்டப்பிரகரண நூற்றொகுப்பும் காரைக்குடி தேவ கோட்டை சித்தாந்த சிவாகம சங்கத்தாரால் தமிழ் மொழி பெயர்த்து வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

ஞானப்பிரகாசகர் இயற்றிய வடமொழி சித்தாந்த நூல்களில் சிவஞானபோத விருத்தி, சித்தாந்த சிகாமணி, சிவயோகரத்தினம், சிவயோகசாரம் ஆகிய நான்கும் 1927ம் ஆண்டிலே த.கைலாசபிள்ளை என்பவரால் வெளியிடப்பட்டன.¹⁰

முனிவரது தமிழ் நூலாக்கப்பணி

வடமொழியில் மட்டுமன்றி ஞானப்பிரகாசர் தமிழ்மொழிப் பாண்டித்தியம் உடைய வராயிருந்தார் என்பதற்கு அன்னாரது சிவஞான சித்தியார் உரை அறிஞர் பலராலும் போற்றப் படுவது. ஏனையவை தீட்சாலட்சணம், தத்துவ வியாபார விவரணம், அவஸ்தா நிரூபணம், மகாவாக்கிய சங்கிரணம் என்பன சிலவாகக் கூறப்படுகின்றன. இவற்றுள் சில செய்யுள் நடையிலும், சில வசன நடையிலுமாகவுள்ளன. இவை தற்காலத்தில் கிடைத்தற்கரியனவாகவே உள்ளன. சில நூல்களின் விபரத்தை தம்பிரான் சுவாமிகள் தமது சிவஞானசித்தியார் உரை விளக்கத்தில் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.¹¹

சிவஞானசித்தியார் உரைத்திறன்

சிவஞானசித்தியாருக்கு “அறுவர்” எழுதிய உரை மிகவும் பிரசித்தமானது. அவற்றுள் மூன்றாவதாக இடம்பெறும் உரைப் பகுதி ஞானப்பிரகாசரால் எழுதப்பட்டது. சித்தியார் அறுவர் உரையினை முதலில் பரிசோதித்து 1880ம் ஆண்டில் அச்சேற்றியவர் சென்னை சண்முகசுந்தர முதலியாராவார். அவற்றுள் ஞானப் பிரகாசர் உரையினை தனியாக மூலத்துடன் முதன் முதல் பதிப்பித்தவர் ஆறுமுக நாவலரின் மாணவரான இணுவில் நடராஜ ஐயர் ஆவார். இந்நூல் 1887 ம் ஆண்டு இவரால் அச்சேற்றப்பட்டது¹². சைவசித்தாந்த பிரமாண விளக்கங்களில் சிவத்தினது இலய, போக அதிக

அதிகாரங்கள் பற்றியும், நாததத்துவத்தின் சிறப்பிலே பரநாதம், அபரநாதம், என்பனவும் விளக்குமிடங்கள் ஆன்மார்த்தமான முனிவரின் சைவசித்தாந்த அளவைத்திறன் பசுக்கோட்பாட்டிலே ஒரு மலம் நீங்கிய பின்னர் அவர்கள் மந்திரர், மந்திரேஸ்வரர், சதாசிவர் எனப் பெயர் பெறுபவர் எனக் கூறுவது பொருத்தமற்றது எனவும், பஞ்சகிருத்திய விளக்கங்களிலும் அதிசூக்கும நிலையிலே பரசிவமொன்றே தனிப் பெரு வெளியாயிருக்கும் என்ற விளக்கங்கட்கெல்லாம் பெளஷ்கரம், இரேளவம் போன்ற ஆகமங்களிலிருந்து நேரடியான சான்றுகளுடன் விளக்கியிருப்பது¹³. ஏனைய உரைகளை விட சிவாகமங்களுடன் மெய்கண்ட சாஸ்திரங்கள் கொண்டுள்ள நேரடித் தொடர்பினைப் புலப்படுத்தும் பெற்றி வாய்ந்ததாயுமுள்ளது.

ஞானப்பிரகாசரும் சிவசமவாதமும்

சிவஞானசித்தியாருக்கு ஞானப்பிரகாசர் எழுதிய உரையினை சிவஞானமுனிவர் என்பார் கண்டித்து, அவர் மேல் சிவசமவாத உரை மறுப்பு என ஒரு கண்டன உரை வெளியிட்டார். அங்கு முக்கிய எட்டாம் சூத்திர உரையில் சிவனுக் கியல்பான பஞ்ச கிருத்திய ஆற்றல் முத்திநிலை யிலுள்ள ஆன்மாக்கட்கும் பொருந்துவதாகும். என்ற பொருளில் முத்தி நிலையிலே “ஆன்மாவும் சிவமும் சமத்துவாகும்” எனப் பொருள் கொள்வதாக சிவஞானமுனிவரால் கண்டனம் செய்யப்பட்டது.¹⁴

முத்திநிலையில் ஆன்மாவுக்கும் சிவத்துக்குமிடையிலான உறவுநிலை பற்றிய கோட்பாடுகளில் சிவசமவாதமும் ஒன்றாகும். மலநீக்கம் பெற்று இறையருளால் சத்தினிபாத முற்று சிவோகம் பாவனையினால் சகல பாவனை நிலைகளிலும் ஆன்மா முத்தி நிலையிலும் சிவனுக்குச் சமமான நிலையிலிருக்கும் என்பது சிவசமவாதம் என்பதன் பொருளாகும். சத்யோஜோதி சிவாச்சாரியாருடைய தத்துவத்திரய நிர்ணயம், தத்துவசங்கிரகம் போன்ற நூல்களும் சிவசமவாதம் சார்ந்தன என அகோர சிவாச்சாரியார் போன்றோர் குறிப்பிட்டாலும் சத்யோஜோதி

சிவாச் சாரியாரால் சிவாகம சைவசித்தாந்த மேம் பாடுகளே நிறுவப்பட்டுள்ளன என்பதற்கு மேற்குறிப்பிட்ட நூல்களே தகுந்த சான்றாதாரங்களாகும்.¹⁵

இந்த வகையிலே சத்யோஜோதி சிவாச் சாரியாருக்கும் ஞானப்பிரகாசமுனிவருக்கும் இடையேயுள்ள பெரும் ஒருமைப் பாடாக அமைவது வடமொழிப் புலமையும் சிவாகமங்களின் ஆராய்ச்சித் தந்துணிபுமாகும். தமிழில் எழுந்த சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களில் காண்பதற்கு அரிதாகவுள்ள சிவாகம சித்தாந்த தெளிவினை மேற்போந்த இரு ஆசிரியர்களது நூல்களிலும் பரப்பக் காண்பது வடமொழிப் புலமையில் இவர்கட்கு நிகராக சிவஞானமுனிவர் இருந்திருப்பாரானால் சிவாகம வித்யா பாதமானது "சிவசமவாத" முடிபினைக் கொண்டதாக கருதி ஞானப்பிரகாசர் உரை எழுதியதாக முடிபு பண்ணியிருக்க மாட்டார். பொ.கைலாசபதி என்னும் அறிஞரும் சிவஞானமுனிவரின் சைவ சித்தாந்த விளக்கவுரைகள் இன்னும் தெளிவு பெற வேண்டியவை எனத் தனது புத்தி விருத் தித்தள ஆராய்ச்சியிலே எடுத்துக் காட்டியுள் ளார்.¹⁶ எனவே சிவசமவாதி எனக்கருதி ஞானப் பிரகாசரை பலரும் சைவசித்தாந்த மகான்" என்ற நிலையில் வைத்துப் போற்றிப் பின்னிற் கும் தவறான கருத்தும் உண்டானது. முனிவரது உரை நோக்கு தனித்துவமானது. எனவே சிவானுபூதி முத்திநிலை எத்தகையது என்பதனை அவரது சிவஞான சித்தியார் ஆறாம் சூத்திர உரை மேலும் தெளிவுபடுத்தும்.¹⁷ ஆதலால் ஞானப் பிரகாச முனிவரது சிவஞான சித்தியாக உரையானது சிவசமவாதமல்ல என்பதனை,

"முத்திநிலையில் சிவசமமாக நிற்கும் ஆன்மாவானது சிவத்தினது ஆணைக்குட்பட்டே நிற்குமன்றி பஞ்சகிருத்தியத் தொழிலில் அது சிவனின் ஆணைப்படி தொழிலாற்று மன்றி தாமாகவே ஏதும் செய்ய வல்லாரல்லர்"¹⁸

என்றவாறு நுணுக்கமாக விளக்கியதுடன் தான் "சிவசமவாதியல்ல" என்பதனையும் தெளிவு

படுத்தினார். இவ்வாறு தம்மைச் சிவ சமவாதி எனச் சொல்வார்கள் என ஞானப்பிரகாசர் தமது உரையில் குறிப்பிட்டமையினை ஈழுத்து யாழ்ப்பாணச் சித்தாந்த அறிஞர் பெரு மக்களும் எடுத்துக் காட்டியதுடன், "யான் சிவ சமவாதியல்லேன்" என்பதையும் சிவசமவாதம் சொல்வோரும் அகச்சமயத்தோரே எனவும் விளக்கி இருப்பதனை நன்கு தெளிவுபடுத்தி அவர் சிறந்த உண்மைச் சைவ சித்தாந்த சிந்தனையாளர் என்பதனை வெளிப்படுத்தி உள்ள மையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது¹⁹. அதுமட்டு மன்றி இத்தகைய கண்டனம் எழுதுவதற்கு இரு ஆதீனங்கட்கிடையேயுள்ள வித்துவக் காய்ச்சலும், ஞானப்பிரகாசர் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதும் அவர் பிரபல்யம் அடைவதை விரும்பாமையும் கூட ஒரு காரணங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. ஆயினும்,

"ஞானமகாமேதையாகிய ஞானப்பிரகாசரை உரிய சுவரூபத்தில், யதார்த்த நோக்கில் அறிவுலகக் கண்கொண்டு நிறுத்தும் அரும்பெரும் முயற்சி"²⁰

எனக் காட்டுவது சித்தியார் உரைத்திறன் சிறப்பு என்பதில் மிகையாகாது. எனவே யாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்து பாரத நாட்டிலே சென்று சைவ சித்தாந்த ஞான தீபமாக விளங்கி பிறந்த நாட்டிலும் அந்த ஞானஒளியை பின்வந்தோரிடத்து ஒன்றினைத்தவர் ஞானப் பிரகாசர் எனக் கூறுவது மிகப் பொருத்தமாகும்.

முடிவுரை

யாழ்ப்பாணத்துச் சைவசித்தாந்த வளர்ச்சியில் பிற்காலம் ஆறுமுகநாவலர் மூலம் பெரும் பங்களிப்புச் செய்தவராக ஞானப்பிரகாசர் விளங்குகின்றார். கி.பி 17ம் நூற்றாண்டிலே இவ்வாறு ஞானப்பிரகாசர் ஆரம்பித்து வைத்த தென்னாட்டு சித்தாந்த நெறியானது 19ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலே சிறந்த ஒரு தத்துவ மாக யாழ்ப்பாணத்தில் செல்வாக்குப் பெற்றமைக்கு ஞானப்பிரகாசரின் பங்களிப்பு காத்திரமான ஒன்றாகும்.²¹

அவரது வடமொழிச் சித்தாந்த நூல்கள் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்படுமானால் சைவ சித்தாந்த மறுமலர்ச்சியில் ஒரு புதிய பரிமாணம் ஏற்பட வழிவகுக்கும். மிகச் சொற்ப தகவல்களின் அடிப்படையிலே அன்னாரது சைவ சித்தாந்தப் பெருமுயற்சிகளும் பணிகளும் இன்றும் அழியாது பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன. எவ்வாறு ஆயினும் யாழ்ப்பாணச் சைவசித்தாந்த வளர்ச்சியின் ஆரம்ப கர்த்தாவாக ஞானப்பிரகாச முனிவரே விளங்குகின்றமை மேற்கூறியவற்றால் புலனாகும். இவரது சைவசித்தாந்த மேன்மையினைச் சுட்டு மிடத்து வடமொழிச் சிவஞான போதம், சிவஞான சித்தியார் என்பவற்றின் விளக்கமானது,

“சைவசித்தாந்த சாத்திரம் ஆகமப் பின்னணியில் எழுந்தது என்ற உண்மையைப் பகுப்பசுமை மங்காமல் புலப்படுத்துபவையாகும். சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களில் நேரடியாக கையிட்டு சித்தாந்த விளக்கம் செய்த ஈழத்து முதல் அறிஞர் என்னும் மகிமையும் அவர்க்கே யுளதாகும்”.²²

என்னும் இலக்கியக் கலாநிதி கந்தையா அவர்களது அறிமுகம் ஈழத்து யாழ்ப்பாணச் சைவசித்தாந்த தொன்மையினை புலப்படுத்து வதாகவுள்ளது.

இவ்வாறாக இவ்வாய்வின் பெறுபேறுகளாக “சைவம்” என்பது “அன்பு நெறி” அதுவே சிவநெறி என்பதனை திருமூலரின் பின் மீண்டும் ஒரு முறை நிறுவியவர் ஞானப்பிரகாசமுனிவர் என்பதுவும், ஈழத்தில் சைவசித்தாந்த தத்துவ வளர்ச்சிக்குக் கால்கோளாக ஞானப்பிரகாசர் விளங்கினார் என்பதும், வடமொழியில் சைவ சித்தாந்த வளர்ச்சிக்கும் காசிவாசி செந்தியா தையாருக்கும் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தவர் என்பதுடன் சிவஞான போத விருத்தியும் பெளஷ் கராகம விருத்தியும் அப்பணிக்குச் சிறந்த காரணங்களாக அமைந்துள்ளன என்பதுவும், ஞானப்பிரகாச முனிவர் “சிவசமவாதி அல்ல” என்ற கருத்தோட்டமும் இது காறும் கூறிய வற்றால் தெளிவுபடுத்தப்பட்டன.

சான்றுதாரர்கள்

1. ஜம்புலிங்கம்பிள்ளை, கே.வே, யாழ்ப்பாணத்துத் திருநெல்வேலி ஞானப்பிரகாச முனிவர் (வரலாறு) சென்னை, 1953, ப.9.
2. ஆறுமுகநாவலர், நல்லறிவுச்சுடர் கொளுத்தல் என்னும் பிரசாரம் அறிமுகம் என்னும் பகுதி பார்க்க.
3. குலரத்தினம், க.சி. ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஞானப்பிரகாச முனிவர் சரித்திரம், திருநெல்வேலி ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஞானப்பிரகாசர் ஞாபகார்த்த சபை, யாழ்ப்பாணம், 1997 ப.
4. கந்தையா மு, சைவசித்தாந்த விளக்க விருத்தியில் யாழ்ப்பாண அறிவியல் மேதையின் சுவடுகள், லீலாவதி இராமநாதன் நினைவுப் பேருரை, யாழ்ப்பாணப்பல்கலைக்கழகம், 1994, பக்.1-5.
5. குலரத்தினம், க.சி. மு.கு. நூல்.
6. மேற்படி, ப.19.
7. கலைவாணி இராமநாதன், வேத பாரம்பரியமும் சைவசித்தாந்தமும், ஸ்ரீ ரங்கா பிறிள்ரஸ், மதுரை, 1992, ப.122.
8. குலரத்தினம், க.சி.மு.கு நூல், பிரார்த்தனையுரை,
9. Rohan A. Dunuwilla, Saiva Siddhanta Theology, Mothilal Banarsidas, Delhi, 1935, pp.60-61.
10. ஜம்புலிங்கம்பிள்ளை, கே.வே. மு.கு நூல், ப.4
11. குலரத்தினம், க.சி, மு.கு நூல், ப.20.
12. ஜம்புலிங்கம்பிள்ளை, கே.வே. மு.கு நூல், ப.4
13. சிவஞானசித்தியார், அறுவர் உரை, சிவஞானபோத யந்திரசாலை. சென்னை, 1901.
14. சிவஞானசுவாமிகள், உரைச்செய்யுள், சிவசமவாத உரை மறுப்பு சைவசித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம், துந்தூரி வருடம், பக்.100, 145.
15. கலைவாணி இராமநாதன், சைவசித்தாந்த மெய்ப்பொருளியல் இகார்த்திகேயன் பிறிள்ரஸ், கொழும்பு, 1998, பக்.90-94.

16. சுசீந்திரராசா.சு.,சபாரத்தினம் ஆ. (பதிப்
பாசிரியர்கள்) கைலாசபதி ஸ்மிருதி (பிர
மாணங்கள் சித்தாந்த நோக்கு என்பவற்றில்
காண்க) யாழ்ப்பாணப்பல்கலைக்கழக
வெளியீடு. 1994.
17. சிவஞானசித்தியார் அறுவர் உரை, 6ம்
சூத்திரம், செய்யுள். 64.
18. மேற்படி செய்யுள். 1

19. கந்தையா மு.ஈழத்து சைவசித்தாந்தத்
தொன்மை மேன்மைகள், சிவத்தமிழ் ஆராய்ச்
சிக் கட்டுரைகள், தூர்க்காபுரம், தெல்லிப்பழை.
1985, ப.28.
20. குலரத்தினம், க.சி. மு.கு.நூல், ப.26.
21. கலைவாணி இராமநாதன், மு.கு.நூல்,
பக்.126 -127.
22. கந்தையா. மு, மு.கு.நூல், ப.26

ஆன் உத்தரம்

சிதம்பர நடராசப் பெருமானுக்கு ஒரு வருடத்தில் ஆறு அபிஷேகங்கள் நடைபெறுகின்றன. இவற்றுள் மார்கழித் திருவாதிரையன்று நடைபெறும் அபிஷேகம் மிகவும் சிறந்தது. ஏனெனில், மனிதர்களுக்கு ஒரு வருடங்கொண்டது தேவர்களுக்கு ஒரு நாள். ஒருநாளில் வைகறை, காலை, உச்சி, மாலை, இரவு, அர்த்தயாமம் என அறுவகைப் பொழுதுகள் உள்ளன.

தேவர்கள் நாளில் வைகறைக்குச் சமனானது; மார்கழி. காலைச் சந்திக்குச் சமனானது மாசி. உச்சிக்காலத்திற்குச் சித்திரை. மாலைக்காலத்திற்குச் சமனானது ஆனி. இரவுக்கு ஆவணி. அர்த்தயாமத்துக்குப் புரட்டாதி. ஆனிமாதம் உத்திர நட்சத்திரத்திலன்று நடக்கும் தெரிசன மாகையால் இத்தினம் ஆனி உத்திரம் எனவும் ஆனித் திருமஞ்சனம் எனவும் பரும். சில சிவாலயங்களில் ஆறுகாலப் பூசைகள் நடைபெறுகின்றன. அவை இந்த ஆறு அபிஷேகங்களையும் குறிப்பதற்காகவேயாகும். தில்லை நடராசருக்குத் தினமும் ஆறுகாலப் பூசைகள் நடைபெறுகின்றன.

நடராசப் பெருமானும் சிவகாமியம்மையாரும் மார்கழி ஆனிமாத மகோற்சவ புண்ணிய காலங்களில் ரதோற்சவத்தன்றும் மறுநாட் தெரிசனத்தன்றுமே சிற்சபை விட்டெழுந்தருளிப் பக்தர்களுக்குக் காட்சியளிப்பர். புனிதமும் மகத்துவமும் பொருந்திய இப்புண்ணிய நாளில் அம்மையப்பனை வணங்கி அருள்பெற்றுய்வோமாக.

சைவசமய புண்ணிய காலம் பக்.49

சைவசித்தாந்தம் சித்தியார் செப்பும் செந்நெறி வாழ்க்கை

சிவ: சண்முகவடிவேல்.

ஆன்மா, ஆணவம், கன்மம், மாயை, மாயேயம் திரோதாயி என்னும் ஐந்து மலங்களையும் பொருந்திய பிறப்பு இறப்புக்களில் சிக்குண்டு போக்கு வரவு புரியும். புவலகம், நரலோகம், சுவர்க்க லோகம் என்னும் மூவுலகங்களிலும் நிலை கொள்ளாது அலைந்து திரியும். ஆன்மாவின் அலைவு கொள்ளிவட்டமும் காற்றாடியும் போன்றது. இமைப்பொழுதும் இறைவன் ஆணைப்படியே அந்த அலைவு நிகழும்.

உயிரினுக்கு மானுடப்பிறப்பு எய்துதல் அரிதினும் அரிது. நல்ல நாட்டில் பிறத்தல் அதனினும் அரியது. நல்ல நாட்டில் பிறந்தாலும் புறச்சமயச் சார்பின்றி நல்லொழுக்க ஆசார சீலகுலத்தில் பிறத்தல். அதனினும் அரியது நற்குலத்தில் வந்து பிறந்தாலும் சைவ சித்தாந்த நெறியைச் சேர்தல். மலங்களைப் போக்கிச் சிவநெறியை அடைவதற்குச் சித்தாந்தப் புதையலே வாயிலாகும். சிவனை வழிபடுவதால் அந்நிலை கைகூடும்.

மானுடப்பிறவி எமக்குக் கிடைத்தது சிவபெருமானை வழிபடற் பொருட்டேயாகும்.

“வாய்த்தது நந்தமக்கீதோர் பிறவி மதித்திடுமின்” என்பது திருநாவுக்கரசு நாயனர் தேவாரம்.

உடம்பு நிலையில்லாதது இடப்பக்க மேஇறை நொந்தது என்றார் உடம்பு உள்ள போது சிவபுராணை வழிபாடாற்றி பெறுதற்கரிய பேற்றைப் பெறுதல் நன்று.

“அல்லல் மிக்க வாழ்க்கையை ஆதரித் திராது நீர் நல்லதோர் நெறியின் நாடுதும் நடம்மிறேட” என்றருளிச் செய்வார் தவமுதல்வர் சம்பந்தர், “பெறுதற் கரிய பிறவியைப் பெற்றும் பெறுதற் கரிய பிராணடி பேறார்” என்று எடுத்துப் பாடுவார் திருமூல நாயனார் விடயபோகம் நிலையில்லாதது.

பொருட்செல்வம் அழியும் தன்மை உடையது. அருட் செல்வம் அழியாத தன்மையது. அவ்வுண்மையை

“செல்வர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேய செல்வன் கழல் ஏத்துஞ் செல்வஞ் செல்வமே” என்னும் திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் திருவாக்குச் சான்றாகும்.

இக்கருத்துக்களை உள்ளடக்கியச் சிவஞானசித்தியார் செப்பும் திறன் இது: - மலமாயை கன்ம மாயே யந்திரோ தாயி மன்னிச் சமமாகும் பிறப்பிறப்பிற் றங்கியித் தரைகீழ் மேலும் நிலையாத கொள்ளி வட்டங் காங்கென நிமிடத்தின் கண் அலமாரு மிறைவனாணை யானுயிர் நடக்கு மன்றே”. (- 178)

உயிர்கள் நால்வகையிலிருந்து உற்பத்தியாவன, அவை ஏழு வகையாகப் பிறப்பன. எண்பத்து நான்கு நூருயிர் சரீர்தை உடையன. “உரைசேரு மெண்பத்து நான்கு நூருயிரமாம் யோனிபேதநிறை சேரப் படைத்தவற்றி னுயிர்க்கு யிராயங்கங்கே நின்குன் கோயில்” என்கிறது முதலாம் திருமுறை.

மேலே சொல்லப்பட்ட யோனி பேதங்களைக் கடந்து மானிடப்பிறப்பு அடைதல் கடலைக் கையால் நீந்திக்கரை சேர்ந்ததிற்குச் சமானமாகும் என்பர் பெரியோர்.

சீவன் சஞ்சரிக்க எங்கெங்கெல்லாம் பிறவியை எடுக்கும் என்ற தத்துவத்தைக் கச்சியப்பசிவாச்சாரியார் கந்தபுராணத்தில் காசிபமுனிவர் வாயிலாக இவ்வாறு உபதேசித்து உணர்த்துவார்.

“பாரிடை யுத்திதும் பாரைச் சூழ்தரு
நீரிடை யுத்திதும் நெருப்பில் வாயுவில்
சீருடை விசும்பிடைச் சேரு மன்னவைக்
கோரிடை நிலையென வுரைக்கற் பாலதோ
மக்களாம் விலங்குமா மாசில் வானிடைப்
புக்குலாம் பறவைபுமாம் புல்லு மாமதில்
மிக்க தாவரமுமாம் விலங்க றானுமாம்
திக்கெ லாமிறை புரி தேவும் யாவுமாம்.

பிறந்திடு முன்செலும் பிறந்த பின்னர் மெய்
துறந்திடுஞ் சிலபக லிருந்து தஞ்சுமாற்
சிறந்திடு காளை யிறறேயு மூப்பினி
லிருந்திடு மதன்பரி சியம்ப லாகுமோ.

சுற்றுறு கதிரெழு துகளி னும்பல
பெற்றுள வென்பதும் பேதை நீரதாற்
கொற்றம துடையதோர் கூற்றங் கைகொள
விறறவும் பிறந்தவு மெண்ணற் பாலதோ

வல்லான் ஆருயிர்க்கு வகுத்த வழி
யைப் புற நானாறு பின்வருமாறு பேசும்.”

“..... மின்னொடு
வானந் தண்டுளி தலைஇ யானாது
கல்பொரு திரங்கு மல்ஹ் பேர் யாற்று
நீர்வழிப் படுஉம் புணைபோ லாருயிர்
முறை வழிப் படுஉ மென்பது திறவோர்
காட்சியிற் றெளிந்தன மாகலின்.....”

(192 - 6-11 வரி)

ஆறாம் திருமுறை திருநல்லூர்த் திருத்தாண்ட-
கத்தில் சொல்லும் முறை இது.

“.....உயிர் வைத்தார்
உயிர் செல்லுங் கதிகள் வைத்தார்.

“மானுடப்பிறப்பு எய்தியும் மானுடர்
வாழும் நாட்டில் பிறப்பதும் வேதாகமங்கள்
அனுட்டிக்கப்படும் நாட்டில் வாழும் வாய்ப்பு
வந்து எய்தப் பெறுவதும் பூர்வ புண்ணிய வசத்தி
னாலேயாம். இந்தப் பூமியில் உயர் குலத்தினும்
அதிலும் தவ ஒழுக்கத்தைக் கடைப்பிடிக்கும்
குடியில் தோன்றி புறச் சமயத்தைச் சாராது
நிற்றல் பெரும் பேறு எனலாம்.

மேலே சொல்லப்பெற்ற சிறந்த மானுடப்
பிறவியைப் பெற்றலும், செல்வச் செருக்கு திரு
நின்ற செம்மையைச் சீர் குலைக்கும். வறுமை
எய்தின் சிறுமை தலை சிறக்கும், அவற்றில்
நின்றும் தப்பி மீளா அடிமையோடும் சைவசித்
தாந்தம் என்றும் செம்பொருள் பற்றி ஒழுகுதல்
அரிதினும் அரிது.! மேலாம் சிவன் அருளாலே
பிறை சூடிப்பெருமானைப் போற்றுவார்கள்.
“இன்பமே எந்நாளும் துன்பமில்லா வீட்டின்
பத்தில் திளைப்பார்கள்.

“சிவனவனென் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன் அருளாலே அவன்தான் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ “என்பது திருவாசகச் சிவபுராணம்.
வாழ்வெனு மையல் விட்டு வறுமையாஞ் சிறுமை
தப்பித்
தாழ்வெனு தன்மை யோடுஞ் சைவமாந் சமயம் சாரும்
ஊழ் பெற லரிது சால வுயர்சிவ ஞானத் தாலே
போழிள மதியி னானைப் போற்றுவா ரருள் பெற்றாரே”
(சிவஞானசித்தியார். 181)

பஞ்ச கிருத்தியத்தினை ஆடி அருளு
கின்ற சிவபெருமானுடைய திருத் தொண்டின்
பொருட்டாக வன்றே அரிதாகிய மானுடப்பிற
வியை இறைவன் ஈந்தமை.

மனத்தினால் நினைத்தல், வாக்கினால்
வாழ்த்துதல், காயத்தினால் வணங்குதல், அவ்
வுண்மையைத் திருநாவுக்கரசுநாயனாருடைய

தேவாரத் தெள்ளமுதம் செப்பும் முறை இது.

“வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மடநெஞ்சும்
தாழ்த்தச் சென்னியும் தந்த தலைவனைச்
கூழ்த்த மாமலர் தூவித் துதியாதே
வீழ்த்த வாவினை யேன்நெடுங் காலமே.

(ஐந்தாம் திருமுறை)

விண்ணுலகத்து வாசிகளான திருமால் இந்திரன் முதலாம் தேவர்களும் மண்ணுலகத்து வந்து மாசிலாமணியை எண்ணி மலரிட்டு இறைஞ்சுவார்கள்.

இந்த அற்புதம் பொறியிலீர் மனம் புகாதது. உடம்போடு உயிரிடை உறவு உள்ள போதே உண்மையை உணர்ந்து ஒழுக்கத்தவறின் மானிடப்பிறப்பின் மாண்பு தான் என்னே”

இந்த உடம்பு மாதாவினுடைய கருப்பத்தில் அழியும். பிறந்தவுடனே அழியும். குழவிப் பருவத்தில் அழியும். பாலப்பருவத்தில் பாழ்படும். வாலிபப் பருவத்தில் வாழ்வை இழக்கும். விருத்தனாகி வீழும். சந்தர்ப்பத்தைத் தக்க காலத்தில் வழிபாட்டை மேற்கொள்ள வேண்டியது அறிவுடையேயாம்.

கருவினு ளழிவ தாயுங்

கழிந்திடா வழிவ தாயும்

பரணமித் தழிவ தாயும்

பாலனா யழிவ தாயும்

தருனா யழிவ தாயும்

தானரைத் தழிவ தாயும்

உருவமே யழிவே யானா

லுள்ளேபோ தேபோ ருய்ய.

(சிவஞானசித்தியார் - 183)

நாம் ஒரு விடயத்தை அனுபவிக்கும் பொழுது வேறொரு விடயம் அனுபவமாதில்லை. ஒரு நிகழ்ச்சியில் வெளிவரும் இன்பம் துன்பமாவும் மாறலாம். கேவல நிலையில் விடய அனுபவமும் இன்ப துன்ப நுகர்வு இல்லையாகிவிடும். இவ்வாறாக உள்ளதும் இல்லாததுமாய் துன்பத்

தோடும் கூடிய விடய போகத்தின் இயல்பை ஆராயுங்கால் அது மயக்கத்தையும் கனவையும் ஒத்தது. உடன் அழிவதும் காலம் தாழ்த்தபின் அழிவதுமாயிருக்கும்.

சந்தனம் முதலிய வாசனைத் திரவியங்களைப் பூசியும் நறுமணம் கமழ் மாலகைகள் அணிந்தும், பொன்னாடையும் போர்த்தியும் பரிசனங்கள் பின் வரவும் சுமப்பவர் பல்லக்குத் தாங்கவும் இசை முழக்கவும் குடை, கொடி, ஆலவட்டம் சாமரை பிடிக்கவும் சின்னங்கள் சிறு இசை ஒலிக்கவும் பெரியவர் செல்வச் செருக்கினுள் அறிவு மாழ்கிப் பேச்சின்றிச் சிவிகையில் செல்லுதலால் பிணத்திற் கொப்பாவார்.

பொருட்செல்வம் சேர்க்கும் பொருட்டுப் பிணம் போல வாழும் செல்வந்தர் பின் சென்று நடைப்பிணங்கள் போல உடல் உயிரை வருத்தி உழல்வர்.

தோற்றிய உடம்பு கணத்தில் அழியும் இயல்பு மேற்று என்ற உண்மையை ஓர்ந்து சிவபெருமானை ஓரொருகால் வணங்குதல் உத்தமம்.

அச் செயலினை மேற் கொள்ளபவர்களுக்குத் தேவர்களும் வணங்கும் அருள் செல்வத்தைச் சிவபெருமான் அருள்புரிவர்.

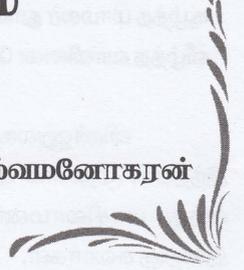
1. மாட்டைத் தேடி மகிழ்ந்து நீர் நும்முனை நாட்டுப் பொய்யெலாம் பேசிடும் நாணிலீர் கூட்டை விட்டுயிர் போவதன் முன்னமே காட்டுப் பன்றியு ளான் கழல் சேர்மினே.

2. ஐய நேயர நேயென் றரற்றினால் உய்ய லாமுல கத்தவர் பேணுவர் செய்ய பாதம் இரண்டும் நினையவே வையம் ஆளவும் வைப்பர் மாற் பேறே.

(ஐந்தாம் திருமுறை)

திருமுறைவையில் திருமந்திரம்

தி.செல்வமனோகரன்

தமிழகத்தில் சைவத்தின் செல்நெறியில் நீங்கா இடம் பெற்ற தோத்திரநூல்களாகத் திருமுறைகள் சுட்டப்படுகின்றன. அருளாளர்களால் அருளப்பட்ட அருட்பாக்களே திருமுறைகள் எனப்படுகின்றன. பன்னிரு திருமுறைகளும் சைவசித்தாந்திகளால் பிரமாண நூல்களாக - ஆப்த வாக்கியங்களாகச் சுட்டப்படுகின்றமை அவற்றின் சிறப்பை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. நம்பியாண்டார் நம்பியால் தேடிக்கண்டு பிடிக்கப்பட்டுத்தொகுக்கப்பட்டவையே திருமுறைகள் எனப் பொதுப்படக்கூறினும் அடங்கன் முறையே அவரால் தொகுக்கப்பட்டவை என்பதைப் பொதுவில் யாவரும் ஏற்றுக் கொள்வர். ஒன்பதாம், 11ஆம் திருமுறைகள் பலரின் பாடற்தொகுதிகள் பன்னிரெண்டாம் திருமுறையோ பலரின் வரலாறுகளை உள்ளடக்கிய காப்பியம் பத்தாந்திருமுறை திருமூலரால் இயற்றப்பட்ட பலநிலை சார்ந்த கருத்துக்களை உடைய நூற்றொகுதி இறுதி ஐந்து திருமுறைகளும் எப்போது யாரால் திருமுறைகளாக இணைப்பட்டு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டன என்பது பற்றித் தெளிவான கருத்துக்கள் இதுவரை முன்வைக்கப்படவில்லை.

முதல் ஒன்பது திருமுறைகளும் தோத்திரங்களாகவும் 10ஆம் திருமுறை சாத்திரமாகவும் 11ஆம் திருமுறை பிரபந்தமாகவும் 12ஆம் திருமுறை புராணமாகவும் எடுத்தாளப்படுகின்றன. திருமுறைகள் கால ஒழுங்கில் தொகுக்கப்படவில்லை என்பதும் தெளிவு. முதலேழு திருமுறைகளும் தலப்பதிகங்கள், எட்டாந்திருமுறை அகவுணர்வு வெளிப்பாட்டுப்பாடல்கள், ஒன்பது

பதாந்திருமுறை இசைப்பாவாகவும் பல்லாண்டாகவும் அமைந்தவை, தலப்பதிகங்களாகவும் உள்ளவை பதினொராந்திருமுறை பல்வேறு பிரபந்தவகையினதாக அமையினும் இவையும் தோத்திரப்பாடல்களே. பன்னிரெண்டாந்திருமுறையான பெரியபுராணம் அடியவர் பெருமை உரைப்பது இப்பதினொரு திருமுறைகளும் பக்தியை முன்னிறுத்துவன. விடுதலையை அவாவிநிற்பன அன்றி அவாவி நிற்பவரைப் புகழ்வன, இவற்றின்றும் பத்தாந்திருமுறை மாறுபட்டமைகின்றது.

பத்தாந்திருமுறை தமிழ் மூவாயிரம் என்று சிறப்பிக்கப்படுகின்ற திருமந்திரமாகும். பெரிய புராணத்திற்கு முன்னெழுந்த பெருநூல். மூவாயிரம் பாடல், ஒன்பது தந்திரமென நூலாசிரியரே பகுத்தளித்த பெருமைக்குரியது. ஏனைய திருமுறைகள் இறைவனால் ஆட்கொள்ளப்பட்டவர்களால் அல்லது இறைவனே வேண்டினின்றதால் அல்லது இறைவனே அடியெடுத்துக் கொடுத்துப்பாடப்பட்டவை. திருமந்திரத்திற்கு அவ்வாறான வரலாறுகள் இல்லை. ஆனால், "என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன் தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமானே"

என்கின்றார். வேதம் பொது எனவும் ஆகமமே சைவத்திற்குரிய சிறப்பு வாய்ந்த பிரமாணநூல் என்பதையும் தமிழில் முதன்முதற்சொல்கிறார். ஒன்பது தந்திரங்களும் முறையே காரணம், காமிகம், வீரம், சிந்தம், வாதுளம், வியாமளம், காலோத்தரம், சுப்பிரம், மகுடம் எனும் ஒன்பது

ஆகமங்களின் பிழிவெனச்சொல்லப்படு கின்றன. ஆயினும் ஆகமங்கள் 28 என்பதை ஏற்கின்றார். இதை,

“ அஞ்சன மேனி அரிவையோர் பாகத்தன்
அஞ்சொடு இருபத்து மூன்றுள ஆகமம்”

எனும் வரிகளால் அறிய முடிகின்றது. னுச. க.வா.தகாரேயும் ஆகமங்களையே சைவம் - சைவப்பிரிவுகள் அடிப்படையாகக் கொள்கின்றன என்கிறார். ஏனைய திருமுறைகள் பிர தேசம் - இறைவன் - தவம் - பக்திவெளிப்பாடு - முக் தியை அவாவதல் என்றமைய, திருமந்திரமோசமய - தத்துவ - சித்த - மருத்துவ - யோக நிலைகளுக்கே முக்கியத்துவம் அளிக்கின்றது.

திருமந்திரத்தினைத் தந்த திருமூலர் பற்றி ஆராயின் ஏனைய திருமுறை ஆசிரியர்களில் இருந்து இவர் பின்வரும் காரணிகளால் வேறு படுகின்றார்.

1. இவர் ஒரு சித்தராக அல்லது தவசிரேஷ்ட ராகவே சொல்லப்படுகிறார், ஏனையோரைப் போல பக்தராக அல்ல.
2. இவர் மட்டுமே வடநாட்டு மரபுடன் இணைக்கப்படுகிறார்.
3. கூடுவிட்டுக் கூடுபாயும் சித்தினூடாக பிறி தொருவரின் உடலினைப் பெறுவதும் அவ்வடிவத்திலிருந்தே இப்பாடல்களைப் பாடியமையும்.
4. ஏனைய திருமுறையாசிரியர்கள் தலயாத்திரையின் போதோ திருவருள் பெற்ற அல்லது பெறவிரும்பிய போதோவருடத்துக்கு என்ற கணக்கில் இருந்த பாடல்களைப்பாட இவரோ இடத்தில் இருந்த படியே பாடிய பாடல்களே திருமந்திரப் பாடல்கள் எனப்படுகின்றன.
5. ஏனையோரின் ஆயுட்காலம் குறைந்தளவே காணப்பட இவது காலம் 3000 ஆண்டு களாகச் சுட்டப்படுகின்றது.
6. ஏனைய பாடல்கள், இறைவன் - முக்தி - பக்தி பிரதேச அழகு எனக் குறித்த எல்லைக்

குள் அமைய இவரது பாடல்கள் பரந்த அள விலான விடயங்களைப் பாடுபொருட்களாகக் கொண்டமைந்துள்ளன.

இனி, வழிபாட்டு மரபு என்பது பக்தன் அல்லது அடியவன் ஒருவன் இறைவனை அடைவதற்காய் நிற்கும் நெறியாக, செய்யும் செயலாக எடுத்தாளப்படுகிறது. வழிபாட்டு நெறியை,

“மாலற நேயமும்மலிந்தவர் வேடமும்
ஆலயந்தானும் அரனெனத் தகுமே”

எனச் சிவஞானபோதம் எடுத்தாள் கிறது. மேலும் சைவசித்தாந்திகள் சைவநாற்பாதங்களான சரியா, கிரியா, யோகா ஞானா நெறிகளுக்கு முதன்மையளிக்கின்றனர். மேலும் குருலிங்க சங்கம வழிபாடு, விரதம், தீட்சை எனும் வழிமுறைகளும் எடுத்தாளப்படுகின்றன. திருமந்திரமும் தனது 5ஆம் 6ஆம் தந்திரங்களில் இவற்றை எடுத்தாண்டுள்ளது. ஆறாம் தந்திரம் சைவப்பிரிவுகளையும் சைவநாற்பாதங்களையும் எடுத்துரைக்கிறது. சைவசித்தாந்தம் யோகநெறியை நாற்பாதங்களுள் ஒன்றாக சுக மார்க்கத்திற்கு உரியதாக, பதமுக்தி தருவதாக எடுத்தாள்கின்றது. அதாவது இறைவனை அடையும் மார்க்கங்களில் ஒன்றாக எடுத்துரைக்கிறது. ஆனால் சரியா, கிரியா, ஞான நிலைகளை விட திருமந்திரம் யோகத்திற்கு அதிக அழுத்தம் கொடுக்கின்றது. மூன்றாம் தந்திரம் முழுவதும் யோகம் பற்றி யதாகவே அமைந்துள்ளதோடு ஏழாம் தந்திரத்தில் ஆறு ஆதாரங்கள், இடகலை, பிங்கலை நாடிகள், குருவின் வர்ணனை போன்றன எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. மூன்றாம் தந்திரத்தின் 21 பிரிவுகளும் யோகம் சார்ந்த 333 பாடல்களாக உள்ளன. காஷ்மீர் சைவமான பிரத்திய பிஞ்ஞானம் கூறுகின்ற சாக்தோபாயக் கருத்துக்களை அண்மித்த - ஒத்த கருத்துடையதாகவே இத்தந்திரம் திகழ்கின்றது. மந்திரசக்தியின் வெளிப்பாடான இவ்வபாயம் சிற்றறிவின் வழி முயன்று கடந்தகால, எதிர்கால நிகழ்வுகளை அறிதல் உள்ளிட்டவற்றைப்பேசுகிறது. ஆயினும் உண்மையான ஆத்மஞானத்தைத் தருவன் இவற்றை ஒதுக்கிவிட்டு யோகத்தால் முயன்று சுத்தவித்தயை நாடி புருவங்களுக்

கிடையே பிந்து முதல் பிரம்மரந்திரம் வரையான பகுதியிலுள்ள ஞானாகாசத்தில் திழைப்பர். இது கேசரீ யோகமாக - சிதாகாசத்தில் சஞ்சரிப்பதாக எடுத்துரைக்கப்படுகிறது. இந்நிலையில் மாயையாலிருவரும் அறியாமை நீங்கி மந்திர வீரியமும் ஆனந்தம் தரும் முதரா வீரியமும் ஏற்படுகிறது என்பர். இதனையே திருமந்திரமும் கேசரி யோகம் என எடுத்தாள் கிறது. மேலும் காஷ்மீர சைவம் சார்ந்த சாக்தோபாயத்தின் வழி பெறும் யோகநிலைக்கு குருவின் வழிகாட்டல் மிக அவசியம் எனப்படுகிறது. மாலினீவிஜய தந்திரம் "மந்திர வீரியத்தைப் பிரகாசிக்கச் செய்பவன் எனக்குச் சமமான குரு" என இறைவன் உரைப்பதாகச் சுட்டுகிறது. திருமந்திரமும்,

"குருவென்பவனே வேதாக மங்கூறும்
பரலின்ப னாகிச் சிவயோகம் பாவித்
தொரு சிந்தையின்றி உயர்பாச நீக்கி
வருதல் குரவன்பால் வைக்கலுமாமே"

என்றும்,

"ஏறு நெறியே மலத்தை எரித்தனால்

ஈறில் உரையால் இருளை யறுத்தலான்
மாறில் பசுபாசம் வாட்டனால் வீடுக
கூறு பரனே குருவாய் இயம்பிலே"

ஆத்மாவை அடக்குதல் எனும் யோகத்தீயில் எல்லா இந்திரிய, பிராணச் செயல்களையும் பாகமாக, யோகி சொல்கிறார் என்கிறது பகவத்கீதை.

"கொள்ளினும் நல்ல குருவினைக் கொள்ளுக
உள்ள பொருளுடல் ஆவியுடன் ஈக
எள்ளத் தனையும் இடைவிடாதே நின்று
தெள்ளியறியச் சிவபதந் தானே"

என்கிறது திருமந்திரம். இதுவே பக்குவ நிலை என்கிறது. பாசுபத சைவர்களும் யோகத்திற்கு முதன்மையளிப்பது கவனிக்கத்தக்கது. மேலும் "அருட்கண்ணுவோர்க்கு எதிர் தோன்றும் அரனே, எனும் வரி காஷ்மீர சைவ அனுபாயத்தை ஒத்து நிற்கிறது. அதாவது இறையருள்

கிட்டிய பின் "சிறிது முயலுதல்" என்பதைச் சுட்டுகிறது. தீவிர சக்திபாதமே இதற்கு வழிசமைக்கிறது எனக் காஷ்மீரசைவம் கூறுகிறது. சக்தி பாதம் அவரவர் பக்குவத்திற்கேற்பவே கிட்டு கிறது.

"அருளிற் பிறந்திட்டு அருளில் வளர்ந்திட்டு
அருளில் அழிந்து இளைப்பாறி மறைந்திட்டு
அருளான ஆனந்தத்தார முதூட்டி
அருளால் என் நந்தி அகம் புகுந்தானே"

என்றும்,

"நண்ணிய பாசத்தில் நானெனல் ஆணவம்
பண்ணிய மாயையில் ஊட்டற் பரிந்தனன்
கண்ணிய சேதனன் கண்வந்த பேரருள்
அண்ணல் அடிசேர் உபாயம் தாகுமே"

என சக்திபாதம் முக்திக்கு வழியாக உள்ளமையையும் அவனருளின் வழி ஆனந்தம் பெறுதலையும் சுட்டி நிற்கிறது. இவ்வாறாக காஷ்மீர சைவத்தின் கருத்தியல் செல்வாக்கு திருமந்திரத்தில் அதிகம் காணப்படுகின்றது.

சித்தராகப் போற்றப்படுபவர் திருமூலர் அவரது நூல் மந்திரம் எனப்பெயர் பெற்று இருக்கிறது. ஆதலால் திருமந்திரத்தின் கேந்திரமான பகுதி தாந்திரிகமும் - யோகமும் ஆகும் எனக் கொள்ள இடமிருக்கிறது எனச் சில ஆய்வாளர் சுட்டுகின்றனர். மேலும் சித்தரத்தத்துவக்கோட்பாடு தாந்திரீக யோக அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்டது என்பதையும் சுட்டுவர். திருமந்திரத்தின் 4ஆம் தந்திரம், தாந்திரீக யோகங்கள் அழுத்தம் கொடுக்கின்ற சக்கரங்களைப் பற்றி பேசுகிறது. மந்திர சாஸ்திரமாகத் திகழ்கிறது. சக்கரங்கள் பற்றி ஏனைய திருமுறைகளில் சுட்டப்படாததும் இந்நூலில் அவை முக்கியத்தவம் பெறுவதும் கவனிக்கத்தக்கது. இதனுடாக இந்நூலில் தாந்திரீகமும் யோகமும் அழுத்தம் பெறுகின்றமை அவதானிக்கத்தக்கது.

ஏனைய திருமுறைகள் இறை பெருமைக்கும் பக்திக்கும் நாற்பாதங்களுக்கும் அழுத்தம் கொடுக்கின்றன. திருமந்திரமும் பக்தியைப்

பேசுகின்றது. ஆனால் ஏனைய திருமுறைகள் கொடுத்த அழுத்தத்தைக் கொடுக்கவில்லை. காஷ்மீர் சைவத்தை ஒத்த உபாயங்களையும் யோக, தாந்திரீக வழிபாட்டு மரபுகளையும் அதிகம் உரைத்து அவற்றுக்கே - வடநாட்டு மரபு சார்ந்து முக்கியத்துவம் கொடுப்பதையும் அவதானிக்க முடிகிறது.

அதே போல ஏனைய திருமுறைகள் கோட்பாட்டியல் ரீதியாக முன்வைக்காத சைவ சித்தாந்த கருத்தியல்கள் -வெறும் தொடக்கப் புள்ளிகளாகவே இருக்க, திருமந்திரம் கோட்பாடாகவே சுட்டும் அளவிற்கு கருத்துக்களை முன்வைத்துள்ளது. இது அவர் வடநாட்டு மரபுடன் கொண்டிருந்த தொடர்பாகத் திகழ்ந்தது எனலாம். ஏனெனில் திருமுறைகள் எழுந்த காலத்திற்கு சமந்தரமாக காஷ்மீரத்தில் துவைத பரமான சைவசித்தாந்தம் கோட்பாடாக அஷ்டப் பிரகரண நூல்களில் முன்மொழியப்பட்டுள்ளமை சுட்டத்தக்கது. கி.பி 9 - கி.பி 12ஆம் நூற்றாண்டுக் கிடையிலேயே இந்நூல்கள் எழுந்தன. எனினும் அதற்கு முன்னமே இக்கருத்துக்கள் வலுப்பெற்று விட்டன என்பதனை ஊகிக்கமுடிகிறது. (தமிழில் சாத்திரத்திற்கு முன்பு தோத்திரங்கள் எழுந்ததைப் போல)இதற்கு இன்னும் அணி சேர்ப்பதைப்போல ஸி.வி.நாராயண ஐயர்,

“திருமந்திரம் என்ற நூலிலுள்ள சைவ தத்துவ ஞானமும் காஷ்மீர் சைவ சமயமும் ஒன்றாக இருப்பதனால். அவர் வடநாட்டிலிருந்து (பெரும்பாலும் காஷ்மீரத்திலிருந்து)வந்த புலவராக இருக்கக் கூடும் அல்லது வடக்கே சென்று காஷ்மீர் சைவம் பயின்ற புலவராக இருக்கக் கூடும் என்று கருதுவதே யுத்திக்குப் பொருத்தியதாகும்”

என்று கூறி இவரின் காலம் கி.பி ஆறாம் நூற்றாண்டு என்கிறார். அதனை அடியொட்டி “தென்னாட்டில் கி.பி 6ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து சித்தாந்த சைவம் முதிர் நிலையில் ஓங்கி

யிருந்ததாக. Dr.க.வா.தகாரேகூறுகிறார். சுந்தரால் திருமூலர் சுட்டப்படுவதைப் போல சம்பந்தர், அப்பர் போன்றோரால் சுட்டப்படாதது அவரை கி.பி 6ஆம் நூற்றாண்டினர் எனச் சொல்வதில் இடர்பாட்டை ஏற்படுத்துகிறது. அதேவேளை Dr.B.N.Pandit²¹ காஷ்மீர் சைவ பாரம்பரியத்தினரான, மஹார்த்த மஞ்ஜரீ தந்த மகேச்வரானந்தர் தாமே அந்நூலுக்கு இயற்றிய பரிமலம் எனும் உரையில் தம்முடைய குரு சோழ நாட்டவர் என்றும் தம்முடைய நூல் காவேரியின் நீரைப்போல இனிமையாக இருப்பதாகவும். (காவேர்யா இவ மாதூர்யம்)என்று குறிப்பிட்டதைச் சுட்டுகிறார். அந்த சோழ நாட்டு குரு திருமூலராகவும் இருக்கலாம்.இது தனி ஆய்வாக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

அதே வேளை திருமந்திரம் பிறிதொரு வகையில் சமணபெளத்தம் வற்புறுத்திய அறம், நிலையாமை, பஞ்சசீலக்கொள்கை, தானம், அன்பு, கல்வி என்பவற்றிக்கு முதலாம் தந்திரத்திலும் ஏனைய 2,4,7,8,9ஆம் தந்திரங்களிலும் முதன்மையளித்துள்ளமையையும் சுட்டியுரைக்கத்தக்கது. திருமந்திரம், சைவ மெய்யியல் சார்ந்ததாக, தனக்கேயான வடநாட்டு - தென்னாட்டு சைவப்பாரம்பரிய வழிபாட்டு மரபுகளை முன்மொழிகின்ற அதே வேளை, காஷ்மீர்சைவ, யோக, தாந்திரிக வழிபாட்டு மரபுக்கு முதன்மையளிக்கின்ற ஒன்றாகத் திகழ்கின்றது. ஏனைய திருமுறைகள் வேதாகமங்களின் வழி இதிகாச புராணங்களுக்கு முதன்மைக் கொடுத்து தென்னாட்டுப் பாரம்பரியங்களின் வழிபாடான சைவ வழிபாட்டு மரபிற்கு, குறிப்பாக பக்திக்கே முதன்மையளிக்கின்றன. ஆகவே திருமுறைவைப் பில் திருமந்திரம் இடம் பெறுதல் என்பது சற்று ஆச்சரியமானதாகவும் பொருத்தமற்ற ஒன்றாகவுமே காணப்படுகிறது. ஆயினும் திருமுறைகள் தொகுக்கப்பட்ட காலம், சூழல், சமய தத்துவ நிலைப்பாடு, காலத்தின் தேவை என்பன திரு மந்திரத்தை 10 ஆம் திருமுறையாக வைப்பிடக் காரணமாயினவோ என்றே எண்ணத் தோன்றுகிறது.

01. சுப்பிரமணியம் ந.வே., 2013, பன்னிருதிருமுறைகள், பண்ணிசைகள் பதிப்பகம், தமிழ்நாடு, ப.12
02. சுப்பையாமுதலியார்.S.,2002 திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண்டு,“பதிப்புரை” காசித்திருமடம், திருப்பானந்தாள்
03. சுப்பிரமணியன்.ச.வே.முனைவர்.,2013, மு.கு.நூல்,ப.21
04. திருமந்திரம், பா.152
05. மேலது,பா.73
06. மேலது, பா.8
07. காரே,க.வை.,2001,சைவத்துவம், அலையன்ஸ் கம்பனி, சென்னை, பக். 126 - 128
08. சிவஞானபோதம், சூ.12
09. திருமந்திரம்,பா.779 - 784
10. திருஞானசம்பந்தன். பெ.,1978, காஷ்மீர் சைவம், ப.43
11. திருமந்திரம்,பா- 2057
12. மேலது,பா.2065
13. மேலது,பா.1693
14. தகாரே,க.வை.,2001,மு.கு.நூல், பக்.94 - 104
15. திருமந்திரம்,பா. 1808
16. மேலது,பா.1800
17. மேலது,பா.2421
18. தேவ.பேரின்பன், 2015,தமிழர் தத்துவம்,ப.19
19. origin and early history of saivism is south India, 1936> p-205
20. தகாரே,க.வை.,2001சைவத்துவம் ப-210

21. Pandit.B.N., 1976, Aspects of Kashmir Saivism utpal publication Kasmir.
22. தகாரே,க.வை.,2001, மு.கு.நூல், ப.210

உசாத்துணை நூல்கள்

- 1) சுப்பையா முதலியார்.எஸ். (பதி), 2003,திருமந்திரம், திருப்பனத்தாள் ஆதீனம், தமிழ்நாடு.
- 2) தகாரே.க.வா.Dr., அல்லயன்ஸ் கம்பெனி, சென்னை.
- 3) செல்வமனோகரன். தி.,2012, சைவ சித்தாந்த காஷ்மீர் சைவமெய்யியல் அமைப்பு - ஓர் ஒப்பீட்டாய்வு(முதுதத்துவபாணி பட்ட ஆய்வு - வெளியிடப்படாதது)
- 4) திருஞானசம்பந்தன்,பெ.,1978,காஷ்மீர் சைவம்,சென்னைப்பல்கலைக்கழகம், சென்னை.
- 5) சாந்தி நாவுக்கரசன் திருமதி, 2015, இசைப்பாவும் மந்திரமும், இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், இலங்கை.
- 6) Narayana Aiyar c.v., 1936, Origin and Early History of saivism in south India, University of Madras, Madras.
- 7) Pandit.B.N., 1976, **Aspects of Kashmir Saivism**, Utpal publication, Kasmir

ஈழத்து சூசன மரபும் சைவசித்தாந்தமும்

கு.றஜீபன்

அறிமுகம்

ஈழத்து சூசன மரபும் சைவசித்தாந்தமும் என்பது ஈழத்தில் தோற்றம் பெற்ற சூசனம் எனும் ஒரு உரைமரபு சைவசித்தாந்தத்திற்கு எவ்வாறு பங்களிப்புச் செய்துள்ளது என்பதையே இக்கட்டுரை காட்ட முயலுகின்றது.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

ஈழத்தில் தோற்றம் பெற்ற பல்வேறு வகையான உரை மரபுகளில் சூசனமும் ஒரு உரைமரபே ஆகும். சைவசித்தாந்த ஞானமும் கந்தபுராண மரபும் தொன்றுதொட்டு பேணிவருகின்ற ஈழத்தின் சைவஞானப்புலத்தில் வேற்றுச் சமயத்தாரின் கேள்விகளுக்கு விடையளிக்கும் முகமாக சைவஞான விழுமியங்களை தன்னகத்தே கொண்டு எழுந்த ஒரு உரை மரபாக சூசனம் விளங்குகின்றது. ஈழத்தில் ஆறுமுக நாவலரால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட இந்த சூசனமரபு நாவலருக்குப் பின்னரும் தொடர்ந்திருக்கிறது.

பெரியபுராணத்திற்கு நாவலரால் எழுதிய ஒருவகையான உரையினையே சூசனம் என்று நாவலர் குறிப்பிடுகின்றார். பெரியபுராணத்தின் இருபத்து மூன்று நாயன்மார்களுக்கு நாவலர் எழுதிய சூசனத்துடன் நாவலர் இறைபதம் அடைந்தார். அவரைத் தொடர்ந்து பல தசாப்தங்களுக்குப்பிறகு ஏழாலை பண்டிதர் மு.கந்தையா அவர்களால் எஞ்சிய பகுதிகளுக்கு சூசனம் எழுதி முடிக்கப்பட்டது. இது நாவலரின் தொடர்ச்சியே எனலாம். எனவே ஈழத்தவர்களால் தொடங்கப்பட்டு ஈழத்தவர்

களாலேயே முடித்து வைக்கப்பட்டது மட்டுமன்றி ஈழத்தவராலேயே அது பற்றிய விளக்கமும் அளிக்கப்பட்டதாக சூசனம் அமைந்திருக்கின்றது. ஈழத்தின் சைவசித்தாந்த வளர்ச்சியில் சூசனம் என்பது உயரிய தத்துவஞானமாக ஆன்றோர்களால் கருதப்பட்டுள்ள நிலையில் ஈழத்தின் சைவசித்தாந்த வளர்ச்சிக்கு சூசன மரபு என்பது எவ்வாறு பங்களிப்பு செய்துள்ளது என்பதையே இக்கட்டுரை விளக்கி நிற்கின்றது.

ஈழத்து சூசன மரபு

ஈழத்து சூசன மரபுஈழத்தில் தோற்றம் பெற்ற சூசனம் எனும் ஒருவகை உரை மரபினைக் குறிக்கின்றது. இது ஆறுமுகநாவலரில் இருந்து ஆரம்பிக்கின்றது. பெரிய புராணத்தில் வருகின்ற இருபத்து மூன்று நாயன்மார்களுக்கு அவர் வரைந்த சூசன உரையுடன் நாவலர் அவர்கள் இறைவனடி சேர்கின்றார். அதன் பின்னர் சுமார் நூறு வருடங்களாக எஞ்சிய நாயன்மார்களின் புராணங்களுக்கு சூசன உரை வரையப் படாமல் இருந்தவேளை எஞ்சிய நாயன்மார்களின் புராணத்திற்கு ஏழாலை பண்டிதர் மு.கந்தையா அவர்கள் சூசன உரை வரைந்து பெரியபுராண சூசனத்தினை நிறைவு செய்தார். இது சமய உலகில் ஒரு முக்கிய நிகழ்வாக கருதப்பட்டது. ஈழத்தவர்கள் சைவசித்தாந்தத்திற்கு ஆற்றிய பங்களிப்பில் தத்துவஞான உரையாக கணிக்கப்படும் சூசனம் எனும் உரையினை தோற்றுவித்து அதனை நிறைவு செய்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

நாவலரையும் பண்டிதர் முகந்தையாவையும் தொடர்ந்து இந்த சூசன மரபு ஈழத்தவர்களால் தொடரப்படவில்லை. எனினும் இது பற்றிய ஆய்வினையும் விளக்கத்தினையும் இவ்வாய்வாளனால் மேற்கொள்ளப்பட்டு ஈழத்து சூசன மரபின் தொடர்ச்சியினை ஆரம்பித்து வைத்திருப்பதனை காட்டுகிறது. சைவசமய தத்துவ நோக்கிலும், ஈழத்து உரை மரபிலும் புதிய தொரு வரவு ஈழத்தவர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ளது. ஈழத்து சூசன மரபு என்பது ஈழத்தின் சைவசித்தாந்த உயர்நிலையினையே எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

சூசனம் ஓர் அறிமுகம்

சூசனம் என்பது செய்யுளில் சூட்சுமமாக சொல்லப்பட்ட பொருளின் உண்மை ஞானத்தெளிவு என்பது பெறப்படும். இச்சூசனம் எனும் ஒருவகை உரைமரபு ஆறுமுகநாவலர் அவர்களால் தோற்றுவிக்கப்படுகின்றது. சமயக்காப்பியமான பெரியபுராணத்திற்கு பல்வேறு வகையான உரைகள் எழுந்திருப்பினும் அவ்வரைகளில் இருந்து மாறுபட்டு பெரியபுராணத்தின் ஞானக்கருத்துக்களை விளக்கும் உரையாக இந்த சூசனம் எனும் ஒரு உரைமரபு ஆறுமுகநாவலர் அவர்களால் தொடக்கிவைக்கப்பட்டது. தமிழில் இதுவரை தோன்றிய உரைமரபுகளில் இருந்து முற்றிலும் வேறுபட்ட ஒரு உரைமரபாக முதன்முதலில் ஈழத்திலேயே இம்மரபு தோற்றம் பெறுகின்றது.

சூசனம் என்பதன் மொழிகள்

சூசனம் என்பது செய்யுளில் சூட்சுமமாகச் சொல்லப்பட்ட பொருளின் உண்மை ஞானத்தெளிவு என்பது பெறப்படும்¹². இவற்றில் திருத்தொண்டர் புராண சூசனம் என்பது திருத்தொண்டர் புராணத்தில் சூட்சுமமாக சொல்லப்பட்ட பொருள்களை வெளிக்கொணர்தலை நோக்கமாகக் கொண்டது¹³. இங்கு சூசனம் என்பது வடமொழியில் "சூசி" என்ற வேர்ச் சொல்லில் இருந்து பிறந்த சொல்லாகும்¹⁴. சூசி என்பது ஊசி, கூர், போன்ற கருத்துக்களைத் தரும்¹⁵. சூசனம்

என்பது பெயர்ச்சொல்லாய் குறித்துக் காட்டுதல், எடுத்து விளக்கி முன்வைத்தல் என்ற பொருள்களைத் தருகிறது. சூசி என்ற சொல் "ஓத்த", "பயிலப்படுகின்ற", "பொருத்தமான" போன்ற பொருட்களில் வருகின்ற வினையடியிலிருந்து பிறந்ததாக மக்டெனல் அகராதி கருதுகிறது¹⁶. சூசித என்பது மிகப் பொருத்தமானதென்ற இறந்தகால உடன்பாட்டு செயற்பாட்டுவினைப் பெயரெச்சம் ஆகும். இவற்றுள் சூசி உணர்த்துகின்ற ஊசி எனும் பொருள், ஊசியால் துளைக்கப்பட்ட, குறுகிய, இலேசில் அவிழ்க்கப்படாத, இருள் போன்ற வஸ்துவைக் குறிக்கும்¹⁷. எனவே இதனடியாகப் பிறந்த சூசனம் காட்சிக்குப் புலப்படாத விடயத்தை வெளிவரச்செய்து வாசகர்களுக்குக் காட்டுதல் என்ற பொருளைத் தரும். மேலும் சூசி எனப்படுவது பறவையின் கூரிய அலகு எனவும் குறிப்பிடப்படுகிறது¹⁸. பறவை பூ மொட்டைத் துளைத்து தேனை உறிஞ்சுவது போல சூசனம் எழுதும் அறிஞர் ஒரு நூற்பகுதியின் உள்ளே இருக்கும் ஞானத்தேனை எடுத்துத் தன் குஞ்சு போன்ற சீடருக்குத் தருகின்றார். என்ற உபகருத்தும் இப்பிரயோகத்தில் அடங்கியுள்ளது. சூசகர் என்பதற்கு கதை கூறுவோர், ஆசிரியர், சித்தர், என்ற பொருள்களும் உண்டு¹⁹. எனவே சூசனம் எழுதுபவர், எழுதியவர் ஒரு சித்தர். இதளியம்²⁰ முதலிய தாதுப்பொருட்களை நிலத்தினுள் இருந்து வெளிப்படுத்துவது போல, தான் எடுத்துக்கொண்ட நூற்பகுதியிலுள்ள விலைமதிப்பற்ற ரசத்தை வெளிக்கொணர்ந்து உள, உடல் நோயால் பீடிக்கப்பட்ட சாதகர்களுக்கு ரசகுளிகை செய்யும் வைத்தியர் போல உதவுகிறார் என்ற உட்பொருளையும் கண்டறிய முடிகிறது அறிவிப்பு, பார்வை, யுகம், என தமிழ்ப் பேரகராதியும்,²¹ அறிவித்தல், பார்த்தல், என தமிழ் மொழி அகராதியும்,²² (கதிரைவேற்பிள்ளை) வெள்ளிவிழா தமிழ்ப்பேரகராதி,²³ யாழ்ப்பாண அகராதி²⁴ என்பனவும், குறிப்பித்தல், குறிப்பு, கூர்மை என கோணார் தமிழ் கையகராதியும்,²⁵ குறிப்பிடுகை, திட்டம், கூர்மை என சென்னைத் தமிழ் லெக்ஸ்சிகனும்,²⁶ வெளிப்படையாகக் காட்டு, தெளிவாகக் காட்டு, நிரூபி, அகத்தினு

டைய சம்கூசனம், பொருளினது தெளிந்த விளக்கம் என்றும் கூறும்.

இக்கருத்தியலோடு பேராசிரியர் அசண்முகதாஸ் அவர்கள் “கூசனம் என்பதை நாவலரவர்கள் ஒரு கலைச்சொல்லாகவே பயன்படுத்தியுள்ளார்”²⁷ எனக் கூறும் கருத்தும் நோக்குதற்குரியது. இதனை விட கூசனம் என்பது உள்ளுறை²⁸ என்ற பொருளிலும் சைவசித்தாந்த விளக்கம்²⁹ என்ற பொருளிலும் காணப்படுகிறது. அத்துடன் சைவசமயம் குறித்த அரிய விளக்கங்களைக் கொண்டமைந்ததாகவும் காணப்படுகிறது.³⁰ இவற்றிலிருந்து கூசனத்துக்கு மறு பெயராக சைவசித்தாந்தத்தை குறிப்பிடலாம்³¹ என்றும், கூசனம் என்னும் சொல்லை நாவலர் சைவசித்தாந்த கலைச்சொல்லாக³² பயன்படுத்தி இருக்கலாம் என்றும் குறிப்பிடும் கலாநிதி ம.வேதநாதன் அவர்களுடைய கருத்து ஆழ்நோக்குச் சிந்தனை கொண்டதாக விளங்குகிறது. கூசனம் என்பது திட்டநுட்பமான உரையே எனலாம். “கடுகைத் துளைத்து ஏழ்கடலைப் புகட்டி” என்ற தொடர் கூசனத்துக்கும் பொருந்தும். திருக்கோவையார், சிவப்பிரகாசம் போன்ற நூல்களின் உரைக்கு முன்னே ஆன்றோர் அமைத்துள்ள “கொளு” என்பதும் கூசனத்தின் குறள் வடிவமே எனலாம். முடிவாக குறிப்பிட்டு மிடத்து கூசனம் என்பது சித்தாந்த விளக்கமே என்று பொருளாகின்றது.

கூசனக்கட்டமைப்பு

கூசனக்கட்டமைப்பு என்றால் என்ன என்பது பற்றி ஆய்வாளன் அறிந்தவரையில் இதுவரையில் யாராலும் வரைவிலக்கணம் கொடுக்கப்படவில்லை. நாவலர் கூட கூசனக்கட்டமைப்பு என்றால் என்ன என்பது பற்றி குறிப்பிடவில்லை. ஆகையால் இக்கட்டமைப்புப் பற்றி முதன்முதலாக ஆய்வாளனாலேயே வரைவிலக்கணம் கொடுக்கப்படுகிறது.

தமிழ் உரைமரபில் கூசனம் ஒருவகை உரையே ஆகும். செய்யுள்களின் பொருள் விளங்க கொடுக்கப்பட்ட விளக்கங்களே உரை.

இந்நிலையில் இந்த உரைவகையில் ஒன்றாக ஆறுமுகநாவலர் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட புதிய ஒரு உரைவடிவமே கூசனம் ஆகும். ஒவ்வொரு செய்யுளின் பொருளை விளக்க எழுந்தது உரை என்றும், ஒரு தொகுதி செய்யுளின் உண்மை ஞான விளக்கம் கூசனம் என்றும் கூசன அமைவியல் விளங்குகின்றது. எனவே பெரிய புராண கூசனம் என்பது “பெரியபுராணத்தில் சூட்சுமமாக சொல்லப்பட்ட விடயங்களை எடுத்து விளக்குது”³³ என்பதாகும்.

ஒவ்வொரு செய்யுளை விளக்குவது உரை என்றும் ஒரு தொகுதி செய்யுள்களின் உண்மை ஞானக் கருத்தினை விளக்குவது கூசனம் என்றும் கொள்ளலாம். அதாவது புலவன் பாட எடுத்துக் கொண்டமையக்கருவினை நெருங்கிச் செல்லுதலையே நோக்கமாக கூசனம் கொண்டிருக்கின்றது. தமிழ் உரை மரபிலும், சமய உரை மரபிலும் காணப்படும் உரைகளின் பிரதிவிம்ப வெளிப்படாக அன்றி தனக்கென தனி ஒரு முறையியலை வகுத்தமைத்தது தான் கூசனம்.

எனவே கூசனக் கட்டமைப்பானது, தர்க்கம், மூலநூல் எடுத்துக்காட்டு, உரையாசிரியன் கருதி இருக்கும் பொருள், தத்துவ விளக்கம், செய்யுள் உட்கிடைபற்றிய செய்தி, பொருட் சுருக்கம், சமய மரபு, போன்ற உள்ளீடுகளைக் கொண்டமைந்ததாக விளங்குகின்றது. செய்யுள் தொகுதியை விளக்குவதற்கு எழுந்த இந்த முறையியலானது செய்யுள்களின் உண்மைப் பொருளை விளக்குவதோடு மட்டுமல்லாது உரையாசிரியன் கொண்ட கருத்தினை செவ்வனே நிறுவும் நோக்கம் இக்கட்டமைப்பில் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

ஒரு செய்யுள் தொகுதியை விளக்குவது என்ற பொருளில் அமையாது அச் செய்யுட் தொகுதி கொடுக்கும் செய்தி என்ற அளவில் இதன் முன்னகர்வு அமைந்திருக்கிறது. அடுத்ததாக தர்க்கம், மூலநூல் எடுத்துக்காட்டு என்பன செய்யுள் பாடிய நோக்கத்தை நவீன ஆய்வியல் முறைகளுக்கு ஏற்றவாறு பிறகருத்தியல்பு

களோடு ஒப்பிட்டு நிறுவுதற்கு தர்க்கமும், அந்த நிறுவுகைக்கு சான்றாதாரமாக கொள்ளப்படுவதே மூலநூல் எடுத்துக்காட்டு ஆகும். எனவே இந்த சூசனக் கட்டமைப்பானது தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தில் இருந்து வந்தாலும் ஐரோப்பியரால் கொண்டு வரப்பட்ட உரைவடிவத்தையும், ஆய்வியல் வடிவத்தையும் கொண்ட அறிவுத்தள நிறுவகையாகவே இது விளங்குகிறது.

சூசனக்கட்டமைப்பில் அடுத்து இடம்பெறுவது உரையாசிரியன் கருதி இருக்கும் பொருளாகும். அதாவது உரையாசிரியரால் சூசனம் எழுவேண்டிய அவசியம் காலச் சூழ்நிலையால் உணரப்பட்டபோது காலச் சூழல் அமைவு களுக்கு முரண் எனக் கருதும் செய்யுள்களை தன்கருத்தியல் ரீதியில் சமகால அணுகுமுறைக்கு உகந்ததாக கொடுக்கும் விளக்கம் உரையாசிரியன் கருதி இருக்கும் பொருளாக அமையவேண்டும்.

அடுத்து இடம் பெறுவது தத்துவ விளக்கமாகும். இது சூசனக் கட்டமைப்பின் உயிர்ப்பாக அமைகிறது. சூசனம் என்பது ஒரு தத்துவ விளக்கமே என்றும் பொருள் கொள்ளும் அளவிற்கு சூசனம் முழுமையும் தத்துவநோக்கிலேயே அமைக்கப்படுகிறது. உண்மை ஞான விளக்கத்தை கொடுக்க எழுந்த உரைமரபு ஆதலால் இது சமயமெய்யியலாக கொள்ளப்படுகிறது. சமய உரைமரபு புறநோக்கில் உணர்வுத் தளத்தில் இருந்து முகிழ்ந்திருக்க சூசனம் அகநோக்கில் அறிவுத்தளத்தில் இருந்து ஊற்றெடுத்ததாக கொள்ளலாம்.

சூசனத்தில் செய்யுளின் உட்பொருளானது நேரடிப்பொருளைக் குறிப்பிடாமல் உள் ஞரையாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் செய்திகளை வெளிப்படுத்தும் உத்திமுறையியலாக அமைகிறது. இதுவே உண்மை ஞான விளக்கத்தின் ஊற்றாகவும் அமைகிறது. சமூகத்தின் முரண்களில் சந்திக்கும் பிறழ்ந்த கருத்துக்களைப் பதிஞானம் கைவரப்பெற்றவர்கள் இதற்கூடாகப் பரப்புகை செய்யலாம் செய்யுள் பாடிய புலவனின் உண்மைக்கருத்தை நெருங்கிச்

செல்வதாக அமைகிறது. உண்மையின் அடிப்படையில் எழுந்த மெய்யியலை கொண்டமைந்த கட்டமைப்பாக இது விளங்குகிறது.

பொருட்சுருக்கம் என்பது செய்யுள் தொகுதி கொண்டிருக்கும் பொருளினை சுருக்கமாக குறிப்பிடுவதாகும். செய்யுள் தொகுதி கொண்டிருக்கும் பொருள் தளத்தில் இருந்து தான் சூசனக்கட்டமைப்பு எழுகிறது. ஏனைய உரைகள் பொருள் விளக்கம் அளவில் நிற்க சூசனம் அதனில் இருந்து எழுந்துதான் தத்துவ வீச்சுக் கொள்கிறது. எனவே சூசனத்தின் இயங்கு தளமாக பொருட்சுருக்கம் அமைகிறது.

அடுத்து இடம்பெறுவது சமயமரபு ஆகும். இது சூசனக்கட்டமைப்பின் பரப்பாக விளங்குகிறது. சூசன உரையாசிரியன் சமயமரபு என்னும் பரப்பிற்குள் நின்றதான் சூசனம் ஆக்கி இருப்பதின் மூலம் சமயப் பரப்புத்தான் சூசன எல்லையாக விளங்குகிறது என்று கொள்ளமுடியாது இருப்பினும் சூசன மரபு சமயத்துறையில் மட்டுமே இதுவரை கையளப் பட்டிருக்கிறது. இதனை இலக்கியத்திலும் கையாளமுடியும் என்பதனால் சூசனக் கட்டமைப்பு சமயமரபை கட்டாயம் சார்ந்திருக்க வேண்டும் என்று அவசியமில்லை ஆனால் சமயம் சார்ந்த செய்யுள்களுக்கு சூசனம் எழுதும் போது சமயமரபில் நின்றுதான் எழுத வேண்டும் என்பது நியதி. காரணம் உரையில் எந்த மரபுசார்ந்த செய்யுளுக்கு பொருள் கூறப்படுகிறதோ அந்த மரபில் நின்றுதான் உரைவரைவது ஒரு நியதி அதே போல சமயமரபு சார்ந்த செய்யுள்களுக்கு சூசனம் எழுதும் போது சமயமரபில் நின்றுதான் உரைவரைய வேண்டும் அப்போதுதான் சூசனம் முழுமைபெறும்.

இலக்கண விளக்கம் என்பது ஏற்கனவே உரைமரபில் காணப்படும் ஒரு விடயமாகும் செய்யுளுக்கு பொருள் உரைக்குமிடத்து இலக்கண அமைதிகளுக்கு ஏற்றவாறு பொருள் மாறுபடும் தன்மை கொண்டதால் இலக்கண விளக்கம் காட்டி பொருள் உரைப்பது உரையாசிரியன்

மரபு. இத்தகைய மரபினை சூசனத்தில் கையாளும் போது இங்கு தனிப்பட்ட செய்யுளுக்கு மாத்திரமின்றி எல்லாச் செய்யுளுக்கும் இலக்கண விளக்கம் கொடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை பொருள் திரிபுடும் இடங்களில் ஏற்படுகின்ற சொல்லாட்சிகளுக்கு மட்டும் இலக்கண விளக்கம் கொடுத்து அதற்கேற்றவாறு பொருள் உரைக்கவேண்டும்.

இவ்வாறாக சூசனக் கட்டமைப்பானது சமயப்பரப்புகைக்கான ஒரு உத்தி முறையாகவும், நவீன அறிவாராய்ச்சி வடிவநோக்கில் சமயத்தின் அணுகுமுறையாகவும் விளங்குகிறது. காலச் சூழ்நிலை இயக்கத்திற்கு ஏற்ப வாழ்வியல் முரண்களும் சமய முரண்களும் சந்திக்கும் இடங்களை விளக்கவேண்டிய தேவை நாவலருக்கு ஏற்பட்டது. அவர் சிறந்த பிரசங்க கர்த்தாவாக இருந்தமையினால் மக்கள் மத்தியில் எழுந்த சமய ஐயங்களுக்கு தகுந்த விடையிறுப்பாக இச்சூசனக் கட்டமைப்பினை அமைத்திருக்கிறார்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. ஞானசம்பந்தன், அ.ச., சேக்கிழார் தந்த செல்வம், ப.8.
2. ஞானப் பிரகாசம், மு., அணிந்துரை, அரியவும் பெரியவும், முதலாம் பாகம், ப. IX
3. கந்தையா, மு., அரியவும் பெரியவும், முதலாம் பாகம், ப. 26.
4. சண்முக தேசிக ஞான சம்பந்த சுவாமிகள், பெரியபுராணம், ஆசியுரை ப.07.
5. ஞானசம்பந்தன் அ.ச. தேசிய இலக்கியம், ப. 27.
6. சண்முக தேசிக ஞான சம்பந்த சுவாமிகள், பெரியபுராணம், ஆசியுரை ப.07.
7. ஞானசம்பந்தன், அ.ச.சேக்கிழார் தந்த செல்வம், ப. 9
8. குன்றக்குடி அடிகளார்., பெரியபுராண சொற்பொழிவுகள், தலைமைப்பேருரை, ப.14
9. ஞானசம்பந்தன், அ.ச., மு.கு.நா. ப.29
10. ஞானசம்பந்தன், அ.ச., பெரியபுராணம் ஓர் ஆய்வு, ப. 349.

11. முருகவேள், நரா., பெரியபுராணச் சொற்பொழிவுகள், "சேக்கிழாரும் சைவசித்தாந்தமும்,
12. கலந்துரையாடல், கந்தையா, மு., 7.2.1999
13. நேர்காணல், சபாரத்தினம், ஆ., 20.01.2009
14. MacDonnell., A, practical ganskrit Dictionary, P.1241.
15. மதுரைத்தமிழ் பேரகராதி, முதற் பாகம் ப.989
16. MacDonnell., A practical ganskrit Dictionary, P.1241.
17. நேர்காணல், சபாரத்தினம், ஆ., 20.01.2009
18. MacDonnell., A practical ganskrit Dictionary, P.1241.
19. மதுரைத்தமிழ் பேரகராதி முதற் பாகம் ப.990
20. மேலது., ப.253
21. மேலது., ப.254.
22. கதிரைவேற்பிள்ளை., தமிழ் மொழி அகராதி, ப.686
23. சங்கரலிங்க முதலியார்., வெள்ளிவிழா தமிழ்பேரகராதி.
24. சந்திரசேகர பண்டிதர்., யாழ்ப்பாண அகராதி, ப.451.
25. கோனார்., தமிழ் கையராதி, ப.354.
26. தமிழ்லெக்ஸ்சிகன் பாகம்.3. ப.1556
27. நேர்காணல், சண்முகதாஸ், அ., 08.12.2008
28. நேர்காணல், மனோன்மணி சண்முகதாஸ்., 08.12.2008
29. நேர்காணல், செல்லத்துரை, ச., 06.05.2009
30. கணேசலிங்கம் க. தத்துவ உலகில் தடம்பதித்த மு. கந்தையா ப. 38.
31. நேர்காணல், சபாரத்தினம், ஆ., 20.01.2009
32. நேர்காணல், வேதநாதன் .மா., 07.01.2009.
33. விஸ்வநாதன், அ., சித்தாந்த ஞான களஞ்சியம் - பெரியபுராணம் என வழங்கும் திருத்தொண்ட புராண சூசனம் ப. 182
34. மோகன், இரா., உரை மரபுகள். ப.23
35. வாண மாமலை நா. உரை வளர்ச்சி ப. 05
36. செல்வநாயகம் .வி. உரை நடை வரலாறு ப. 04.
37. மோகன் .இரா, மு.கு.நா. ப. 13.
38. செல்வநாயகம் .வி. மு.கு.நா.ப. 05
39. மேலது, ப. 06

40. நுஃ மான். எம். ஏ. மொழியும் இலக்கியமும் ப. 59
41. மேலது., ப. 60.
42. தமிழண்ணல் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு ப. 391
43. கலைமகள் தமிழ் அகராதி
44. மோகன், இரா., உரைமரபுகள் ப. 18.
45. தமிழண்ணல்., மு.கு.நா. ப. 390.
46. சந்திரசேகரபண்டிதர்., யாழ்ப்பாண அகராதி, ப. 387.
47. சிங்கார வேலு முதலியார் ஆ. அபிதான சிந்தாமணி ப. 254.
48. சுப்பிரமணியன் எஸ்வி அடியார்க்கு நல்லார் உரைத்திறன் ப. 11.
49. சிவலிங்கராஜா, எஸ்., ஈழத்து உரைமரபு ப. 7.
50. கனகரத்தினம், இரா., வை., நாவலர் உரைத்திறன் ப. 27
51. மேலது., ப. 28
52. மேலது., ப. 30.
53. கனேசலிங்கம், க., தத்துவ உலகில் தடம்பதித்த மு.சுந்தையா ப. 39.
54. மோகன் இரா உரைமரபுகள்., ப. 28.
55. மாணிக்கம், வ.சு., பு கம்பர் ப. 19.
56. கனேசலிங்கம் மு.கு.நா. ப. 38.
57. மேலது., ப. 39.
58. மோகன் இரா மு.கு.நா, ப. 27.
59. நன்னூல், சூ. 462, ப. 219, நாவலர் பதிப்பு.
60. ஆறுமுகநாவலர்., திருத்தொண்டர் புராண மூலமும் சூசனமும் ப. 169
61. மகாலிங்கம், நா., திருத்தொண்டர் புராணம் அணிந்துரை ப. 31
62. தமிழண்ணல் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு ப. 391.
63. தமிழண்ணல்., மு.கு.நா. ப. 392.
64. கனேசலிங்கம், க., மு.கு.நா. ப. 38.
65. ஆறுமுக நாவலர்., மு.கு.நா. ப. 76.

ஆடிப்பிறப்பு

ஆகமங்களிலேனுந் திருமுறைகளிலேனும் இக் கொண்டாட்டத்திற்கு ஆதாரங்கள் இல்லை. எனினுந் தொன்று தொட்டுச் சைவசமயத்தவர்கள் இந்நாளை மகிழ்வுடன் கொண்டாடி வருகின்றனர்.

உத்தராயண புண்ணிய காலம் முடிந்து தெட்சணாயனம் ஆரம்பிக்கும் காலம் ஆடியாகும். பிதுர்க்கிரியை கட்டுப்பிரதானமானது ஆடி. கற்புக்கரசியாங் கண்ணகிக்கு ஆட்டை விழா வெடுத்து நாடுவளங்கண்டது இம் மாதமெனச் சிலப்பதிகாரங் கூறுகின்றது. ஆடி என்னும் இயக்கனொருவன் தன் காதலியிடந் தூது வீட்டுத் துயர் நீங்கியதும் இம்மாதமென்பர்.

“ஆடி விதை தேடி விதை”

“ஆடிக்காற்றில் அம்மியும் பறக்கும்”

“ஆடி ஆவணி ஆன புரட்டாதி

காடி தோய்த்த கனபனங் காயதைத்

தேடித் தேடித் தினமும் புசிப்பவர்

ஓடி யோடி யுலகெலாம் பீச்சவர்”

என்பன போன்ற பழம் பாடல்களால் எப்படியும் இம் மாதம் ஆனந்தமாகக் கொண்டாடப்பட்டு வந்ததென்பது அறியக் கிடக்கின்றது.

ஆடிப்பிறப்பின் மகத்துவம் பற்றி நவாலி யூர்ப் புலவர் அவர்கள் பாடிய

“ஆடிப்பிறப்புக்கு நாளை விடுதலை ஆனந்தம் ஆனந்தம் தோழர்களே

கூடிப்பனங்கட்டிக் கூழுங் குடிக்கலாம் கொழுக்கட்டை தின்னலாம் தோழர்களே”

என்னும் பாடலும் இங்கு குறிப்பிடக்கூடியதாகும்.

சைவசமய புண்ணிய காலம் பக். 43

வடமொழிச் சைவ சித்தாந்த வளத்திற்கு சத்யோஜ்யோபாதி சிவாச்சாரியாரின் பங்கும் பணியும்

ச.பத்மநாபன்

சிவாகமங்கள் சிவனால் அருளிச் செய்யப்பட்ட அருள் நூல்கள் ஆகும். இச் சிவாகமங்கள் நான்கு பாதங்களை உடையன. அப்பாதங்கள் சரியா பாதம், கிரியாபாதம், யோகபாதம், ஞானபாதம் அல்லது வித்யாபாதம் என அழைக்கப்படுகின்றன. இந்நான்கு பாதங்களுள் ஞானபாதம் பேசும் விடயமே சைவ சித்தாந்தம் சார்ந்த அம்சங்கள் ஆகும்.

சிவாகமங்கள்

சிவாகமங்கள் காமிகம், யோகஜம், சித்தியம், காரணம், அஜிதம், தீப்தம், சூக்ஷமம், சஹஸ்ரம், அம்சுமான், சுப்பிரபேதம், விஜயம், நிஸ்வாசம், ஸ்வாயம்புவம், ஆக்னோபம், வீரம், ரௌரவம், மகுடம், விமலம், துந்லைஞானம், முகபிம்பம், பிரோதீகீதம், லலிதம், சித்தம், சந்தானம், சர்வோக்தம், பாரமேஸ்வரம், கிரணம், வாதுளம் என இருபத்தெட்டு மூலசிவாகமங்களாகும். இம் மூல சிவாகமங்களுக்கு உபாகமங்களும் உள்ளன. அவை இருநூற்று ஏழு ஆகும். இவற்றின் விரிவு முறைமை பற்றி சிவாகமங்களின் தந்திராவதார படலம் விளக்கிக் கூறுகின்றது.

சிவாகமங்களில் திருக்கோவில் அமைவிடம், அமைப்பு பற்றி சரியாபாதமும், திருக்கோவிற் கிரியை பற்றி கர்ஷனம் பிரதிஷ்டை, உற்சவம், பிராயச்சித்தம் எனும் நான்கும் பெரும் பிரிவுகள் பற்றி கிரியாபாதமும், சிவயோகம் பற்றி யோகபாதமும் கூறிநிற்கின்றன. சிவாகமங்களின் ஞானபாதத்தில் பதியாகிய இறைவன்

சிவனின் இலக்கணம், பசுவாகிய உயிரின் இலக்கணம், பாசமாகிய ஆணவம், கன்மம், மாயை, சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை முதலான விடயங்கள் பற்றியே பேசுகின்றன. சிறப்பான பதியின் மேன்மையும் பசு பாசத்தால் கட்டுண்ட நிலையிலிருந்து விலகி பதியை அடைதற்குரிய சாதனங்கள் பாசத்தால் கட்டுண்ட பசுவின் வகையீடுகள் முதலானவற்றை விளக்கு வதோடு சாதன முறைகளினூடாக பசுவிற்கு ஏற்படும் ஆன்ம விடுதலை முக்தி பற்றியும் கூறுகின்றது. இம் முக்தியை சிவாகமங்களின் ஞானபாதம் சித்தாந்த முக்தி என விளக்கிக் கூறுகின்றது.

சிவாகமங்களும் ஞானபாதமும்

மூலசிவாகமங்கள் முழுமையாகக் கிடைப்பது மிகவும் அரிதாகும். இன்று எமக்குக் கிடக்கப் பெற்ற சிவாகமங்களுள் பெரும் பாலானவை கிரியை பற்றி கூறல் இயல்புடையனவேயாகும். இச் சிவாகமங்களுள் சுப்பிரபேதம், சுவாயம்புவம், ரௌரவம், மகுடம், கிரணம் எனும் ஐந்து மூல சிவாகமங்கள் மட்டுமே ஞானபாதம் எனும் பகுதியைக் கொண்டுள்ளது. ஏனைய மூலசிவாகமங்களுள் ஞானபாதம் பற்றிய விடயங்கள் கூறப்பட்டிருந்தாலும் சிற்சில பகுதிகள் காணப்படுகின்றன.

உபாகமங்களுள் ஞானபாதத்தைக் சிறப்புடையனவாக பௌஷ்கரம், ம்ருகேந்திரம், மதாங்க பாரமேஸ்வரம், தேவீகாலோத்தரம் ஆகியன விளங்குகின்றன.

சிவாகமங்களினுள்ளும், உபாகமங்களினுள்ளும் அடங்காத சர்வ ஞானோத்ர ஆகமம் சைவசித்தாந்தத்திலும் கூறல் தனிச் சிறப்புடைய நூலாகும்.

சிவாகமங்களையே “ஞானம்” எனும் பெயரால் சுட்டும் இயல்பினை காரணகமம் (வித்.பாதம் 11.10) வித்.பாதம் கூறுகின்றது.

சிவாகமங்களின் உரை

சிவாகமங்கள் குருமரையும் தீக்ஷை மரபையும் மிகவும் வலுவான முறையிற் பாவித்து வந்த தன்மையினால் மூலசிவாகமங்கள் பலவும், உபாகமங்களும் அவற்றின்பின் வழிவந்த நூல்கள் பலவும் அழிந்து போகத் தலையிட்டன. அவற்றுள் சிவாகமங்களில் பல வற்றிற்கு உரைகளும் எழுந்தன. அவ்வகையில் சிவாகம உரையாசிரியர்களாக சத்யோஜோதி சிவாச்சாரியார், பட்ட நாராயண கண்டர், பட்டராம கண்டர், அகோர சிவாச் சாரியார், உமாபதி சிவாச்சாரியார். ஞானப்பிரகாசர், வாது, உரையாசிரியர் ஆகியோராவர். இவர்களின் வழி,

1. ரௌரவாகமம்” சவிருத்தி/ ஸ்த்திருத்தி எனும் உரை - சத்யோஜ்யோதி சிவாச்சாரியார்.
2. ஸ்வாயம்புவம் - உரை - சத்யோஜ்யோதி சிவாச்சாரியார்
3. ம்ருகேந்திரம் - உரை - பட்டநாராயண கண்டர்.
4. கிராணாகமம் - விருத்தி- பட்டராமகண்டர்.
5. மதங்கபரமேஸ்வரம் - விருத்தி - பட்டராம கண்டர்.
6. கார்த் - விருத்தி - பட்டராம கண்டர்.
7. ரௌரவம் விருத்திடிகை - விருத்தி - பட்டராம கண்டர்.
8. கிராணாகமம் - அகோர சிவாச்சாரியார்
9. சர்வஞானோத்திரம் - விருத்தி - அகோர சிவாச்சாரியார்
10. ம்ருகேந்திரம் - விருத்தி தீசை அகோர சிவாச்சாரியார்
11. பௌஷ்கரம் - விருத்தி ஞானப்பிரகாசர், உமாபதிசிவம்

12. வாதுளம் - வாதூளசுத்தி தாக்யம்
13. மதங்கபரமேஸ்வரம் - பேருரை சத்யோஜ்யோதி சிவாச்சாரியார்.
14. ம்ருகேந்திரம் - உரை

எனும் உரையாசிரியர் மரபுப்படி காண முடிகின்றன. இவை சம்ஸ் கிருத மொழியால் அமைய காமிகாமம், குமாரதந்திரம் ஆகியன வற்றிற்கு அல்லூர் விஸ்வந்த சிவாச்சாரியார் தமிழில் மொழிபெயர்ப்பு எழுதியுள்ளார். சிவஞான P.S சபாரத்தினம் சிவாச்சாரியார் சிவாகமங்கள் பலவற்றிற்கு ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்ப்பு எழுதியுள்ளமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

சத்யோஜ்யோதி சிவாச்சாரியார்

வடமொழிச் சைவசித்தாந்த நூல்களின் வரிசையில் அஷ்டப்பிரகரணங்கள் முதன்மை பெறுவன. அவற்றுள்

1. தத்துவசங்கிரகம்
2. தத்வத்ரய நிர்ணயம்
3. போக காரிகை
4. மோக்ஷ காரிகை
5. பரமோக்ஷநிராசகாரிகை

எனும் ஐந்து நூல்களின் ஆசிரியரே சத்யோஜோதி சிவாச்சாரியார் ஆவார். இவர் காஷ்மீரதேசத்து சைவ அறிஞராகக் கருதப்படுகின்றார். இவரது காலம் கி.பி. 8ம் நூற்றாண்டு எனக் கருதப்படுகின்றது.

சத்யோஜோதி சிவாச்சாரியார் பற்றிய செய்யுள் நேரடியாக அவற்றை காணப்படாமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் சித்தாந்த சைவ மரபைச் சார்ந்தவர். இவரது குருவாக உக்கிர ஜோதி சித்தாந்த சிவாச்சாரியார் ஆவார் இவரது பாரம்பரியத்தில் கேடகபாலர், கேடகநந்தனர் எனும் சிறந்த குரு எனச் சொல்வதிலிருந்து இவர் கேடகர் என்பவரது மகனாகக் கருதப்படுகின்றார். மாதங்க பரமேஸ்வர ஆகமத்தின் ராமகண்டரது உரையால் இவர் கேடக பாலன்

எனச் சட்டப்படுகின்றார். இவரே சித்தாந்த சைவமரபின் முதலாவது உரையாசிரியராகவும் பத்ததி ஆசிரியராகவும் மதிக்கப்படுகின்றார். கி.பி. 9ம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த சோமநந்தரின் எனும் நூலில் இவர் பற்றிய குறிப்பு இடம் பெறுகின்றது.

சத்யோஜ்யோதி சிவராச்சாரியரின் நூல்களுக்கான உரையாசிரியர்களின் குறிப்பு

தத்துவத்ரய நிர்ணயத்தில் 2வது பாடலில் கூறியபத்திற்கு ஏற்ப அகோரசிவாச்சாரியரின் உரையால் :

“இவ்விடயத்தில் ரௌரவத்தினால் கிடைத்த பொருளினுண்மையைச் சங்கிரகம் எனும் பிரகரணத்திற் சுருக்கமாகக் கூறிச் சுயம்புவாகமத்தாற் கிடைக்கும் பொருளை இந்த தத்துவத்ரய நிர்ணயம் எனும் பிரகரண ஆசிரியர் விளக்குகிறார் என்க. ஆதலினாற்றான், தத்துவச் சங்கிரகம் எனும் பிரகரணத்து இறுதியில் “சுவுருத்தி எனும் பிரசித்தி பெற்ற ரௌரவ விருத்தியைச் செய்த சத்யோஜ்யோதி சிவாச்சாரியார் இவ்வாறு தந்திரியங்களைக் கூறினார்” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இந்தப் பிரகரணத்து இறுதியிலும் “உயிர்களுக்கு அன்றியேயுள்ள அறியாமையை நீக்குவதற்கு சுவாயும் புவாகம சம்பந்தமாக, விருந்தினரால் இந்த தத்துவத்ரய நிர்ணயம் சொல்லப்பட்டது” என்று சொல்லுகின்றன. என விளக்குகின்றார்.

சத்யோஜ்யோதி சிவராச்சாரியரின் ஆக்கங்கள்

சத்யோஜ்யோதி சிவாச்சாரியார் சைவ சித்தாந்த வடமொழி மூல நூல்களான அஷ்டப் பிரகணத்தால் ஐந்து நூல்களை ஆக்கியுள்ள மையை ஏலவே கண்டோம். மேலும், நரேஸ்வர பரீகை, மந்திர வாத்திகம் எனும் இரு நூல்கள் எழுதியுள்ளமை.

சத்யோஜ்யோதி சிவராச்சாரியரின் உரை நூல்கள்

இவர் மூலசிவாகமங்களுக்கு உரை வகுத்தவர்களுள் முதன்மை பெற்றவராக விளங்குவது குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் ரௌரவ மத்திற்கு சுவ் விருத்தி அல்லது சத்வ்ருத்தி எனும் உரை மிகவும் பிரசித்தி பெற்ற நூலாகும். இந் நூலின் வழியாகவே தத்வசங்கிரகம் படைத்துள்ளனர்.

ஸ்வயம்புவ ஆகமத்திற்கு உரையெழுதியுள்ளார். இதன் விளைவாகவே தத்துவத்திரய நிர்ணயத்தைப் படைத்துள்ளார். இவற்றைவிட மதாங்க பரமேஸ்வர ஆகமத்திற்கும், உரையெழுதியுள்ளார்.

முடிவுரை

சைவசித்தாந்த தத்துவ மூலகங்களை சிவாகமங்களுக்கு உரை யெழுதியும் அஷ்டப் பிரகரணங்கள் எனும் எட்டு, ஐந்து நூல்களில் ஆச்சாரி யராகவும் விளங்கி முழுமையாகவே வட மொழிச் சைவசித்தாந்த தத்துவ வளர்ச்சிற்கு ஆற்றிய பணி சிவாகமங்களின் வழி வடமொழிச் சித்தாந்த மரபை முதன் முதலில் தோற்றுவித்த பெருமையால் உயர்ந்த மதிப்பைப் பெறுபவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. அஷ்டப்பிரகரணம் மூலம் வரையும்/(1988), பண்டிதர் ஸ்ரீ வர்வல் ஐலிப(சம்ஸ்கிருதம்) தவிவேதி (பதி) யோகதந்திர கிரகந்தமாலா (தொகுதி 12) – வாரணாகி.
2. மதாங்க பாரமேஸ்வரம் (1977), பிரெஞ்சு (வித்யாபாதம்), இந்தியாவில் நிறுவனம், பாண்டிச்சேரி.
3. அஷ்டப்பிரகரணம் (1927) (தத்துவப்பிரகாசம்) (தத்துவ சங்கிரகம்) தமிழ்மொழிபெயர்ப்பு. (தத்துவத்ரய நிர்ணயம்) சிவாகம சித்தாந்த பரிபாலன சங்கம், தேவகோட்டை

4. அஷ்டப் பிரகரணம் (1927) இரத்தினதிரயம்
போககாரிகை
நாதகாரிகை
மோகூகாரிகை
பரமோகூகிரச காரிகை

மூலமும் விரிவுரையும் (தமிழ் மொழி
பெயர்ப்பு) சிவாகம சித்தாந்த பரிபாலன
சங்கம், தேவகோட்டை.

5. சபாரத்தினம், எஸ். பி, (2004) சைவ
ஆகமங்கள் - ஓர் அறிமுகம்.
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம் சென்னை.

உதயியவை

- 1) சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம்
மு.திருவிளங்கம் புத்துரை
- 2) வேதப் பாரம்பரியமும் சைவசித்தாந்தமும்,
கலைவாணி இராமநாதன்
- 3) "சைவசித்தாந்தத்திற்கு இலங்கையார் ஆற்றிய
பங்களிப்பு"
சோ.கிருஷ்ணராஜா இரண்டாவது உலக இந்து
மாநாட்டு மலர் - பகட 78(2003)
- 4) காசிவாசி செந்திநாதையரும் சைவவேதாந்தமும்
க.சிவனந்த மூர்த்தி
- 5) பாவலர் சரித்திரநீபம் - பகுதி - 2
கலாநிதி பொ. பூலோகசிங்கம்.
- 6) இந்துக்கலைக் கலைஞ்சியம் தொகுதி I, VI
இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்,
இலங்கை
- 7) நாவலரும் சைவசித்தாந்தமும்
கலைவாணி இராமநாதன், சிந்தனை 1983 , ஆடி
பக்- 137
- 8) தத்துவ உலகில் தடம் பதித்த பண்டிதர் மு.கந்தையா
சித்தாந்தரத்தினம் கலாநிதி க.கணேசலிங்கம்.
- 9) சைவசித்தாந்த நோக்கிற் கைலாசபதி ஸ்மிருதி
பண்டிதர் மு.கந்தையா
- 10) நாவலர் மாநாடு விழா மலர் - 1969
ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகநாவலர் சபை கொழும்பு
- 11) இந்துப்பண்பாடு அன்றும் இன்றும் -
பேராசிரியர் வி.சிவசாமி
- 12) ஈழத்துச் சைவசித்தாந்தத் தொன்மை மேன்மைகள்
(அதிநாகர் முதல் - அமெரிக்கச் சுவாமிகள் வரை)
பண்டிதர் மு.கந்தையா
- 13) ஆன்ம விசாரம்
வே.சுப்பிரமணி ஐயர்
- 14) சித்தாந்த விளக்கிற் சைவக்கிரியைகள்
இலக்கியக் கலாநிதி பண்டிதமணி மு.கந்தையா
- 15) சைவசமய சாரம்
சைவப்பெரியார் சு.சிவபாதசுந்தரனார்
- 16) இலங்கைத் தமிழ் சுடர்மணிகள் - 05 ஆறுமுகநாவலர்
பேராசிரியர் இரா வை. கனகரத்தினம்.
- 17) கந்தபுராண நவநீதம்
ஸ்ரீகாசிவாசி ச. செந்திநாதையர்
- 18) நாவலர் நூற்றாண்டு விழா மலர்
ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகநாவலர் சபை - 1979
கொழும்பு - யாழ்ப்பாணம்

“அகர உயிர் போல் அறிவாகி எங்கும்
நிகரில் இறை நிற்கும் நிறைந்து”

-திருவருடயன்-